

BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE RAAD

GEWONE ZITTING 1994-1995

20 DECEMBER 1994

VOORSTEL VAN ORDONNANTIE

betreffende de openbaarheid van de administratieve stukken

ingediend door Mevr. Marie Nagy (F)
en de h. André Drouart (F)

Toelichting

Artikel 24ter van onze Grondwet, dat naar aanleiding van de Grondwetsherziening van 5 mei 1993 is goedgekeurd en ondertussen artikel 32 is geworden, zal op 1 januari 1995 in werking treden krachtens punt II van titel IX van de Grondwet. Het luidt :

“Ieder heeft het recht elk bestuursdocument te raadplegen en er een afschrift van te krijgen, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald door de wet, het decreet of de regel bedoeld in artikel 134”.

Het feit dat het recht op de openbaarheid van de bestuursdocumenten door de Grondwet wordt bekrachtigd is een van de belangrijke aspecten van wat men thans de “administratieve vernieuwing” pleegt te noemen. Deze uitdrukking slaat enerzijds op de wil van een groot gedeelte van de politieke gezagsdragers om opnieuw een klimaat van vertrouwen en van samenwerking tussen de burger en de bestuurders, in het bijzonder de uitvoerders, tot stand te brengen en anderzijds op de concrete maatregelen die daartoe worden genomen of voorgesteld.

Wil men voorkomen dat de kloof te breed wordt, om het met een gemeenplaats te zeggen, dan is het van essentieel belang dat maatregelen worden genomen om een bestuur dat vijandig staat tegenover de burger te vervangen door een bestuur dat ten dienste staat van de burger.

De verplichting om de administratieve beslissingen te motiveren, de goedkeuring van een handvest van de gebruiker van de openbare diensten, de invoering van een

CONSEIL DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

SESSION ORDINAIRE 1994-1995

20 DECEMBRE 1994

PROPOSITION D'ORDONNANCE

relative à la publicité des documents administratifs

déposée par Mme Marie Nagy (F)
et M. Andre Drouart (F)

Développements

L'article 24 ter de notre Charte fondamentale, adopté lors de la révision constitutionnelle du 5 mai 1993 et devenu entretemps l'article 32, entrera en vigueur le premier janvier 1995, en vertu du point II du titre IX de la Constitution. Il énonce que

“[c]hacun a le droit de consulter chaque document administratif et de s'en faire remettre copie, sauf dans les cas et conditions fixés par le loi, le décret ou la règle visée à l'article 134”.

Cette consécration constitutionnelle du droit à la publicité des documents administratifs est l'un des aspects importants de ce que l'on appelle maintenant le “renouveau administratif”, expression qui vise d'une part, la volonté d'une partie importante des responsables politiques de recréer un climat de confiance et de collaboration entre le citoyen et ses gouvernants, en particulier, exécutifs et d'autre part, les mesures concrètes qui sont prises ou proposées à cet effet.

Si l'on souhaite éviter que “le fossé ne se creuse d'avantage” pour employer une formule qui a perdu son originalité, il est essentiel que soient adoptées des mesures tendant à substituer à une administration “hostile” à l'administré, une administration à son service.

L'obligation de motiver les décisions administratives, l'adoption d'une charte de l'utilisateur des services publics, la mise en place d'un médiateur, la transparence adminis-

ombudsdienst, de doorzichtigheid van de administratie zijn even zovele factoren die bijdragen aan de eerder genoemde vernieuwing. Zoals anderen er reeds op gewezen hebben zal deze beweging pas echt op gang komen als men erin slaagt een nieuwe administratieve geest te ontwikkelen... Dit is meer een zaak van mensen dan van instellingen.

Dit neemt niet weg dat de impulsen door de wetgeving noodzakelijk zijn. Zonder nieuwe instellingen zal de revolutie uitblijven.

In dat opzicht bevat het nieuwe artikel 32 van de Grondwet, afgezien van het recht dat het invoert, een niet onbelangrijke precisering : de Gewesten zijn eveneens bevoegd om in het algemeen een regeling te treffen voor de openbaarheid van de bestuursdocumenten die in het bezit zijn van de overheden die tot hun bevoegdheid behoren (zie memorie van toelichting bij het ontwerp van herziening van de Grondwet, Gedr. St., G.Z., 1992-1993, 839/1, blz. 5). Aldus wordt een einde gemaakt aan een discussie die gevoed werd door de verdeelde rechtspraak van de Raad van State.

Van 1 januari 1995 af zullen de gebruikers van de openbare diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bijgevolg het recht hebben inzage te nemen van alle bestuursdocumenten die betrekking hebben op deze diensten. Deze evolutie zal een keerpunt betekenen voor de administratieve gebruiken omdat datgene wat tot dusver de uitzondering vormde, namelijk de openbaarheid, de regel wordt.

Teneinde voor een behoorlijk bestuur te zorgen is het thans de taak van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad om de regels voor de uitoefening van dit recht te bepalen.

In die optiek en ter wille van het evenwicht tussen het subjectieve recht op administratieve doorzichtigheid en de vereisten van de administratie dienen de ondergetekenden dit voorstel van ordonnantie in. Daarbij zij in herinnering gebracht dat deze vereisten niet absoluut zijn en dat zij waarschijnlijk opnieuw zullen moeten worden bekeken in het algemene kader van de administratieve vernieuwing.

Dit voorstel is grotendeels ingegeven door de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur (B.S. 30 juni 1994, 17.662). Sommige bepalingen van het voorstel zijn overigens op dezelfde wijze geformuleerd. Ter wille van de eenvoud is het immers beter gebleken om zoveel mogelijk de eenvormigheid tussen de teksten te behouden.

Sommige keuzen van de federale wetgever hebben de indieners van dit voorstel evenwel niet overtuigd. Zij hebben daarom getracht de door de wet ingevoerde regeling te verbeteren, zowel op het vlak van de actieve openbaarheid (bekrachtiging van het principe van de samenwerking op het vlak van de procedures, bijzondere actieve openbaarheid in verband met de studies waarvoor de overheid opdracht heeft gegeven) als op het vlak van de passieve openbaarheid (waarborgen voor derden, beroep,...).

trative sont autant de facteurs qui contribueront au renouveau précité. Mais comme d'autres ont déjà eu l'occasion de le souligner, ce mouvement ne sera véritablement amorcé que si l'on parvient à développer un nouvel esprit administratif... Cela est plus affaire d'hommes que d'institutions.

Il n'en reste pas moins que les impulsions législatives sont indispensables. Sans nouvelles institutions, la révolution restera lettre morte.

A cet égard, l'article 32 nouveau de la constitution, au delà du droit qu'il institue, apporte une précision non négligeable: les Régions sont, elles aussi, compétentes pour réglementer, de manière générale, la publicité des documents administratifs détenus par les autorités qui relèvent de leur compétence (voy. l'exposé des motifs du projet de révision de la Constitution, Doc. parl., S.O., 1992-1993, 839/1, p 5). Un terme est ainsi apporté à une discussion à laquelle la jurisprudence divisée du Conseil d'Etat n'était pas étrangère.

A partir du 1er janvier 1995, les utilisateurs des services publics de la Région de Bruxelles-Capitale auront donc le droit de prendre connaissance de tous documents administratifs concernant ces services. Cette évolution représentera un revirement radical de la pratique administrative, des lors que ce qui était jusqu'à présent l'exception - la publicité - devient la règle.

En vue d'assurer une bonne administration, il appartient à présent au Conseil de la Région de déterminer les modalités de l'exercice du dit droit.

C'est dans cette optique, et avec le soucis de garantir un équilibre entre le droit des citoyens et les exigences administratives - tout en rappelant que ces exigences ne constituent pas des absolus, et qu'elles devront vraisemblablement être redéfinies dans le cadre général du renouveau administratif -, que les soussignés déposent la présente proposition.

Celle-ci s'inspire largement de la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration (M.B., 30 juin 1994, 17.662). Certaines dispositions de la proposition ont d'ailleurs été libellées de la même manière. Il a en effet semblé préférable, dans un soucis de simplicité, de conserver autant que possible une uniformité entre les textes.

Certaines options du législateur fédéral n'ont toutefois pas convaincu les auteurs de la présente proposition, qui ont dès lors cherché à améliorer le système mis en place par la loi, tant en ce qui concerne la publicité active (consécration du principe de collaboration procédurale, publicité active particulière à propos des études commanditées par les autorités) qu'en ce qui concerne la publicité passive (garanties pour les tiers, mécanisme de recours, ...).

De indieners van dit voorstel hebben in 1990 een voorstel van ordonnantie ingediend tot invoering van de vrije raadpleging van de studies waartoe opdracht werd gegeven door de instellingen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (A-32/1-89/90). Er is ook een ordonnantie voorgesteld houdende de openbaarheid van de administratieve stukken (A-57/1-90/91). Rekening houdend met het nieuwe artikel 32 van de Grondwet en met de verduidelijkingen die het oplevert, is het noodzakelijk gebleken om aan de Raad een nieuwe allesomvattende en volledige tekst voor te stellen.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2

Artikel 2 bakent de toepassingsfeer van de ordonnantie af en omschrijft sommige termen die erin worden gebruikt.

Naar het voorbeeld van de wet van 11 april 1994 heeft de ordonnantie een gemengde toepassingsfeer. Dit is een normaal gevolg van artikel 32 van de Grondwet die de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten ertoe machtigt enerzijds de regels te stellen voor de uitoefening van het recht van toegang tot de bestuursdocumenten en anderzijds beperkingen te stellen aan dit recht in de aangelegenheden die tot hun bevoegdheid behoren. Het spreekt vanzelf dat het eerste aspect, in het kader van dit voorstel van ordonnantie, alleen betrekking kan hebben op de overheidsinstanties van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en dat het tweede een algemene strekking heeft en geldt voor alle overheden die een bestuursdocument onder zich hebben in de zin van artikel 32 van de Grondwet.

Zoals de Raad van State in overweging heeft gegeven in zijn advies over het ontwerp van wet (Gedr. St. Kamer, G.Z. 1992/1993, nr 1112/1, blz. 31), is het raadzaam gebleken telkens te verwijzen naar de betrokken overheden: de gewestelijke overheden (van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest) of de andere overheden. Er zij opgemerkt dat de ordonnantie slechts in geringe mate op deze categorie betrekking heeft.

In paragraaf 2 van artikel 2 worden belangrijke termen gedefinieerd met het oog op de afbakening van de toepassingsfeer van de ordonnantie.

De administratieve overheden die onder de toepassing van de ordonnantie vallen zijn die welke bedoeld zijn in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Met deze verwijzing kan worden gerefereerd aan de vaste rechtspraak van de Raad van State wat de definitie van het

Les auteurs de la présente proposition ont déposé, en 1990, une proposition d'ordonnance instaurant la libre consultation des études commanditées par les institutions de la Région de Bruxelles-Capitale (A-32/1-89/90). De même, une ordonnance visant à assurer la liberté d'accès aux documents administratifs (A-57/1-90/91) a été proposée. Compte tenu de l'adoption du nouvel article 32 de la Constitution et des clarifications qu'il apporte, il a été jugé indispensable de proposer au Conseil un nouveau texte, global et complet.

Commentaire des articles.

Article 1er

Cet article ne suscite aucune commentaire.

Article 2

L'article 2 définit le champ d'application de l'ordonnance ainsi que certains termes qui y sont employés.

A l'instar de la loi du 11 avril 1994, l'ordonnance a un champ d'application hybride; c'est là une conséquence normale de l'article 32 de la Constitution qui habilite l'Etat, les Communautés et Régions à réglementer les modalités d'exercice du droit d'accès aux documents administratifs d'une part, et à énoncer des restrictions à ce droit dans les matières qui relèvent de leur compétence, d'autre part. Il va de soi que, dans le cadre de la présente proposition d'ordonnance, le premier volet de cette compétence ne peut concerner que les autorités de la Région de Bruxelles-Capitale, et que le second a une portée générale et vise toute autorité détentrice d'un document administratif au sens de l'article 32 de la Constitution.

Comme l'a suggéré le Conseil d'Etat dans son avis sur le projet de loi (Doc. parl., Ch. repr., S.O. 1992/1993, n 1112/1, p. 31), il a semblé adéquat de viser, dans chaque cas, les autorités concernées: les autorités régionales (de la Région de Bruxelles-Capitale) ou les autorités autres. A remarquer que l'ordonnance ne concerne que très peu cette dernière catégorie.

Au paragraphe second de l'article 2 sont notamment définis les termes importants du point de vue de la détermination du champ d'application de l'ordonnance.

Les autorités administratives soumises à l'ordonnance sont celles qui sont visées par l'article 14 de lois coordonnées sur le Conseil d'Etat.

Ce renvoi permet de se référer, pour ce qui est de la définition du concept, à la jurisprudence bien établie du

begrip betreft. Bovendien biedt dit het voordeel dat er enige eenvormigheid is : deze overheden, wier optreden onder de controle valt van de Raad van State en die tevens de rechtshandelingen met individuele strekking die zij stellen uitdrukkelijk behoren te motiveren (zie artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, B.S. van 12 september 1991) moeten de openbaarheid van de bestuursdocumenten die zij in hun bezit hebben waarborgen.

Tot slot en meer fundamenteel is het niet duidelijk waarom sommige categorieën van administratieve overheden niet onder de toepassing van de ingevoerde openbaarheidsregeling zouden moeten vallen daar zij onverschillig hun aard alle per definitie deelnemen aan het optreden van de administratie in het algemeen en hierdoor voortdurend in contact staan met de bestuurden.

De "afgevaardigden van de Raad" zijn de afgevaardigden bedoeld in artikel 11 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 inzake de toegang tot informatie met betrekking tot het milieu in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

In verband met het begrip "bestuursdocument" hebben de indieners van het voorstel er een ruimere inhoud willen aan geven. De definitie heeft betrekking op alle stukken die in het bezit zijn van de administratieve overheden en die rechtstreeks of indirect bijdragen aan de beslissingen die zij nemen.

De administratieve doorzichtigheid houdt in dat de burger naar het voorbeeld van de verzoeker bij de Raad van State¹ kennis moet kunnen nemen van alle informatie die aan het administratieve werk ten grondslag ligt teneinde een betere controle mogelijk te maken en bijgevolg voor meer verantwoordelijkheid te zorgen van de ambtenaren van de besturen. Het begrip administratief stuk zal in dit licht moeten worden geïnterpreteerd.

Het begrip "persoonlijk bestuursdocument" wordt overgenomen uit de wet van 11 april 1994 en behoeft geen toelichting net als de overige begrippen die in artikel 2 zijn omschreven.

Dit gezegd zijnde komen wij terug op paragraaf 1 van artikel 2 om de inhoud van het begrip "administratieve overheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest", ook nog "gewestelijke administratieve overheid" genoemd, nader te omschrijven. Overeenkomstig wat gezegd is bij de bespreking van het nieuwe artikel 24ter -dat artikel 32 is geworden- van de Grondwet (zie Gedr. St. Kamer, G.Z. 1992/1993, nr 839/1, 5), zijn de bedoelde overheden of diensten die welke onder de bevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vallen.

¹ Er zal evenwel blijken dat de verzoeker in beginsel niet hoeft te doen blijken van een belang bij zijn verzoek.

Conseil d'Etat; il présente, de surcroît, l'avantage d'une certaine uniformité: ce seront ces autorités-là dont l'action relève du contrôle du Conseil d'Etat et qui sont également tenues de motiver en la forme les actes de portée individuelle qu'elles posent (voy. l'article 1er de la loi 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs, M.B. 12 septembre 1991) qui seront tenues de garantir la publicité des documents administratifs qu'elles détiennent.

Enfin, et plus fondamentalement, l'on ne voit pas pour quel motif certaines catégories d'autorités administratives devraient échapper au système de publicité mis en place, dès lors que, quelle que soit leur nature, elles participent toutes, par définition, à l'action administrative en général et sont, par là-même, en rapport permanent avec les administrés.

Les "délégués du Conseil" sont les délégués visés par l'article 11 de l'ordonnance du 29 août 1991 sur l'accès à l'information relative à l'environnement dans la Région de Bruxelles-Capitale.

En ce qui concerne le terme "document administratif", les auteurs de la proposition ont voulu lui donner un contenu des plus étendu. La définition vise l'ensemble des documents détenus par les autorités administratives et qui, directement ou indirectement, contribuent aux décisions qu'elles prennent.

La transparence administrative signifie que le citoyen doit pouvoir, à l'instar du requérant au Conseil d'Etat¹, prendre connaissance de l'ensemble des informations qui servent de fondement à l'action administrative, en vue d'en permettre un meilleur contrôle et par voie de conséquence, une responsabilité accrue des agents administratifs. C'est à la lumière de cette finalité que le concept de document administratif devra éventuellement être interprété.

Le concept de "Document administratif personnel" est repris de la loi du 11 avril 1994 et ne requiert aucun développement, tout comme les autres notions définies à l'article 2.

Ceci étant, il convient de revenir au paragraphe 1er de l'article 2 pour préciser le contenu de la notion "autorités administratives de la Région de Bruxelles-Capitale", encore nommées "autorités administratives régionales". Conformément à ce qui a été affirmé lors des discussions relatives au nouvel article 24ter -devenu article 32- de la Constitution (voy. Doc. parl., Ch. repr., S.O. 1992/1993, n° 839/1, 5), les autorités ou services visés sont ceux qui relèvent de la compétence de la Région de Bruxelles-Capitale.

¹ L'on verra toutefois que le demandeur ne doit, en principe, pas justifier d'un intérêt à sa demande.

Het begrip heeft dus een veranderende inhoud naar gelang van de evolutie van de verdeling van de bevoegdheden tussen de federale overheid en die van de Gemeenschappen en Gewesten binnen de Belgische Staat.

Wat zijn thans de administratieve overheden die onder de bevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vallen?

Er zijn alle overheden of alle diensten die deel uitmaken van de rechtspersoonlijkheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Bedoeld worden de Ministers en de Staatssecretarissen, de diensten die zij leiden, de diensten met afzonderlijk beheer en de commissies of colleges die binnen hun bestuur zijn opgericht zoals het Stedebouwkundig College of het Milieucollege.

Bedoeld worden tevens de ministeriële kabinetten, zij het indirect. Het zijn weliswaar geen administratieve overheden, maar zij treden slechts op en bezitten slechts documenten in naam van en voor rekening van de Minister onder wie zij ressorteren. Wat de toepassing van deze ordonnantie op hen betreft, zal de aanvraag tot bekendmaking aan de Minister worden gezonden.

Voorts zijn er de adviesorganen die ofwel door de Regering ofwel door de Raad zijn opgericht.

Het is van belang erop te wijzen dat alle stukken die deze organen in hun bezit hebben, ook de adviezen die zij hebben uitgebracht en die bijvoorbeeld niet zouden zijn overgezonden, behoudens uitzonderingen gesteld op federaal of gewestelijk vlak of door de Gemeenschappen, onder de toepassing zullen vallen van de regels inzake openbaarheid, in tegenstelling tot wat de Minister van Binnelandse Zaken heeft beweerd in de memorie van toelichting van het ontwerp van wet dat de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur is geworden (zie Gedr. St. Kamer, G.Z. 1992/1993, nr 1112/1, blz. 11). De Minister zegt in dat verband immers dat "ook de openbare adviesorganen (...) aan deze gevolgtrekking onderworpen (zijn): zij zijn geen administratieve overheid wanneer zij adviezen verstrekken maar wel bij de uitoefening van hun beslissingsmacht ten aanzien van hun personeel. Enkel ten aanzien van deze aangelegenheid zijn zij onderworpen aan de toepassing van deze wet".

Deze bewering berust op een verwarring tussen het begrip administratieve overheid en het begrip bestuurshandeling. Het advies dat door het adviesorgaan wordt uitgebracht is weliswaar geen bestuurshandeling -voor zover het niet bindend is voor de overheid waarvoor het bestemd is- en de Raad van State zou zich onbevoegd verklaren om er kennis van te nemen, maar de instelling verliest daarom nog haar administratieve hoedanigheid niet in zoverre haar adviserende taak uiteraard te maken heeft met een opdracht van algemeen belang. Haar advies is een bestuursdocument,

La notion a donc un contenu évolutif, qui est fonction de l'évolution de la répartition des compétences entre les composantes fédérale et fédérées de l'Etat belge.

Quelles sont, à l'heure actuelle, les autorités administratives qui relèvent de la compétence de la Région de Bruxelles-Capitale?

Il y a toutes les autorités ou tous les services qui s'intègrent à la personnalité juridique de la Région de Bruxelles-Capitale. On vise les Ministres et les Secrétaires d'Etat, les services qu'ils dirigent, les services à gestion séparées et commissions ou collèges institués au sein de leur administration tels le Collège d'urbanisme ou le Collège d'environnement.

Les cabinets ministériels sont également visés, ne fût-ce que de manière indirecte. Ils ne constituent certes pas des autorités administratives, mais ils n'agissent, et notamment détiennent des documents administratifs, qu'au nom et pour compte du Ministre dont ils relèvent. En ce qui concerne leur documents administratifs, la demande de publicité sera adressée au Ministre.

Il y a, ensuite, les organes consultatifs mis en place soit par le Gouvernement, soit par le Conseil.

Il est important de souligner que tous les documents détenus par ces organes, en ce compris les avis qu'ils ont rendus et qui, par exemple, ne seraient pas encore transmis, seront soumis, sauf exceptions fédérales, régionales ou communautaires, à la publicité, contrairement à ce qu'a affirmé le ministre fédéral dans l'exposé des motifs du projet de loi devenu loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration (voy. Doc. parl., Ch. repr., S.O. 1992/1993, n 1112/1, p. 11). Le ministre indique en effet que "[l]es organismes consultatifs publics (...) sont aussi soumis à ce raisonnement: ils ne sont pas une autorité administrative quand ils formulent un avis, mais bien au moment de l'exécution de leur pouvoir de décision à l'égard de leur personnel. Dans ce cas uniquement, ils tombent sous l'application de la présente loi".

Cette affirmation repose sur une confusion entre la notion d'autorité administrative et celle d'acte administratif. Certes, l'avis rendu par l'organe consultatif n'est pas un acte administratif -pour autant qu'il ne lie pas l'autorité destinataire- et le Conseil d'Etat se déclarerait incompétent pour en connaître, mais l'organisme n'en perd pas pour autant sa qualité d'autorité administrative, dans la mesure où sa fonction consultative participe bien entendu d'une mission d'intérêt général. Son avis constitue un document administratif, notion bien plus large que celle d'acte

een begrip dat uiteraard veel ruimer is dan dat van bestuurshandeling, welke in het bezit is van een administratieve overheid en derhalve als zodanig onder de regeling valt van de openbaarheid.

Bedoeld worden eveneens de pararegionale instellingen zoals de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor Brussel, de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Brussel en haar dochtermaatschappijen, de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij, het Brussels Instituut voor Milieubeheer. De ordonnantie zal bovendien van toepassing zijn op de privaatrechtelijke rechtspersonen waaraan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een opdracht van algemeen nut zou hebben verleend.

Wanneer een in de vorige paragraaf bedoelde instelling er door haar oprichtingsakte (ordonnantie of statuut) toe gemachtigd wordt opdrachten te vervullen die al dan niet van algemeen nut zijn kan er geen sprake van zijn de ordonnantie zonder onderscheid toe te passen. Niets rechtvaardigt immers dat een maatschappij die een opdracht van algemeen nut vervult en tegelijk een louter private activiteit uitoefent ertoe verplicht wordt voor de openbaarheid van documenten die uitsluitend met deze activiteit verband houden te zorgen.

In dit geval behoort voor de documenten die in het bezit zijn van de maatschappij een onderscheid te worden gemaakt tussen de documenten die in verband staan met haar activiteit van algemeen nut en die welke uitsluitend verband houden met haar private activiteit, met dien verstande dat alleen de eerste onder de toepassing vallen van de ordonnantie.

Het is evenwel van belang erop te wijzen dat het onderscheid tussen "openbare" en "private" documenten slechts kan worden gemaakt voor zover de betrokken overheid statutair gemachtigd is om een activiteit uit te oefenen die niet van algemeen nut is. Aldus kan voor de pararegionale instellingen waarvan het doel uitsluitend van algemeen nut is, zoals dit het geval is met de de G.O.M.B., de G.I.M.B., de B.G.H.M., het B.I.M., niet worden nagegaan van welke aard het betrokken document is om te oordelen of het al dan niet onder de toepassing van de ordonnantie valt.

De openbaarheid van bestuur geldt eveneens voor de intercommunales die werkzaam zijn op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Voor de intercommunales waarin andere gemeenten dan de negentien gemeenten van het Gewest deelnemen, zal deze ordonnantie slechts van toepassing zijn op de documenten die verband houden met diensten die op het grondgebied van het Gewest zijn verleend.

Er moet nog een laatste opmerking worden gemaakt in verband met de gemeenten. Hoewel deze inzake organisatie tot de bevoegdheid van de federale overheid behoren, zijn ze uitgesloten van de toepassingsfeer van de eerder genoemde wet van 11 april 1994 omdat de Minister van Binnenlandse Zaken wou dat de Gewesten hierover van te

administratief, détenu par une autorité administrative et est dès lors soumis, en tant que tel, au régime de publicité.

Sont également concernés, les para-régionaux, tels la Société de Développement de la Région de Bruxelles-Capitale, la Société régionale d'Investissement bruxelloise ainsi que ses filiales, le Société régionale de logement bruxelloise, l'Institut bruxellois pour la gestion de l'Environnement,... L'ordonnance s'appliquera par ailleurs aux personnes morales privées qui seraient chargées, par le Région de Bruxelles-Capitale, d'une mission d'intérêt public.

Lorsqu'une entité visée au paragraphe précédent est habilitée, par son acte organique (ordonnance ou statut) à accomplir tant des tâches d'intérêt public que des tâches qui ne le sont pas, il ne peut être question d'appliquer l'ordonnance de manière indistincte. Rien ne justifie en effet qu'un société qui assume une mission d'intérêt général tout en exerçant parallèlement une activité purement privée soit tenue d'assurer la publicité des documents se rapportant exclusivement à cette dernière activité.

Il conviendra, dans ce cas, de distinguer, parmi les documents détenus par la société, ceux qui sont en rapport avec son activité d'intérêt public de ceux qui ont exclusivement trait à son activité privée, seuls les premiers étant soumis à l'ordonnance. Les documents mixtes devront être produits partiellement, les aspects privés pouvant être soustraits à l'examen du citoyen.

Il est important d'indiquer toutefois que la distinction entre documents "publics" et documents "privés" ne peut être envisagée que pour autant que l'autorité concernée est statutairement habilitée à mener une activité qui ne soit pas d'intérêt public. Ainsi, les para-régionaux dont l'objet statutaire est exclusivement d'intérêt général, comme c'est le cas pour la S.D.R.B., la S.R.I.B., la S.R.L.B., l'I.B.G.E., il ne sera pas nécessaire de discuter la nature du document concerné pour apprécier s'il est, ou non, soumis à l'ordonnance.

Seront également soumis à la publicité de l'administration les intercommunales opérant sur le territoire de la Région de Bruxelles-Capitale. Pour celles des intercommunales auxquelles participent des communes autres que les dix-neuf communes de la Région, la présente ordonnance ne s'appliquera qu'aux documents se rapportant à des services rendus sur le territoire de la Région.

Une dernière remarque s'impose à propos des communes. Bien que relevant organiquement de la compétence fédérale, elles ont été exclues du champ d'application de la loi du 11 avril 1994 précitée, en raison du souhait du Ministre de l'Intérieur, suivi en cela par le législateur fédéral, de consulter préalablement les Régions sur cette question (voy. Doc.

voren werden geraadpleegd en de federale wetgever hem hierin heeft gevolgd (zie Gedr. St. Kamer, G.Z. 1992/1993, 30 en 31). De indieners van dit voorstel hebben geen kennis van enige adviesaanvraag die hiërover aan de gewestelijke overheid zou zijn gezonden en stellen zich bijgevolg vragen over de toepassing van artikel 32 van de Grondwet op de gemeenten.

Daarbij dient nog gezegd dat de bevoegdheid van de federale Staat in verband met de organisatie van de gemeenten geen afbreuk doet aan de bevoegdheid van de Gewesten om de gemeenten organisatieregels op te leggen wanneer zij sommige bevoegdheden verkrijgen in het kader van de gewestelijke aangelegenheden (stedebouw, leefmilieu, bescherming van het erfgoed, stadsvernieuwing, ...). Daaruit volgt in dit geval dat de regeling inzake openbaarheid die door dit voorstel wordt opgezet van toepassing zal zijn op de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de gevallen waarin zij hun bevoegdheid ontleen aan een ordonnantie en niet aan de gemeentewet, voor zover het optreden van de betrokken overheden (bijvoorbeeld inzake leefmilieu) niet-geregeld wordt door een bijzondere regeling inzake openbaarheid.

Artikel 3

De eerste drie leden van artikel 3 bevatten regels voor de actieve openbaarheid die reeds zijn opgelegd door artikel 2 van de wet betreffende de openbaarheid van bestuur en het is van het grootste belang dat deze van toepassing worden verklaard op het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Het vierde lid voert vernieuwingen in en huldigt het principe van de "samenwerking op het vlak van de procedures". Ermee rekening houdend dat de administratieve bevoegdheden op een ingewikkelde manier verdeeld zijn en in weerwil van de informatie die door iedere overheid moet worden verstrekt over onder meer haar bevoegdheden, zullen er onvermijdelijk aanvragen blijven toekomen bij een dienst die niet bevoegd is. Een overheidsbestuur dat ten dienste staat van de burger kan deze aanvraag niet zonder gevolg laten of zonder meer verklaren dat het onbevoegd is. Het moet meteen zeggen welke dienst bevoegd is om kennis te nemen van deze aanvraag.

Het bepalen van de dienst die bevoegd is om kennis te nemen van een beroep zou hiermee niets te maken mogen hebben. In iedere handeling waartegen beroep kan worden ingesteld moet deze informatie immers krachtens het derde lid van het artikel waarop commentaar wordt geleverd vermeld staan, zoniet gaat de termijn om beroep in te stellen niet in.

De burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de overheid die ten onrechte is geadieerd en die zelf verkeerde informatie zou hebben verstrekt zal moeten worden beoordeeld in het licht van de uitgebreide rechtspraak die hierover reeds bestaat.

Artikel 4

parl., Ch. repr., S.O. 1992/1993, 30 et 31). Les auteurs de la présente proposition n'ont connaissance d'aucune demande d'avis qui aurait été adressée aux autorités régionales à ce sujet et s'interrogent donc quant à l'application de l'article 32 de la Constitution aux communes.

Il échet encore d'ajouter que la compétence de l'Etat fédéral en ce qui concerne l'organisation des Communes est sans préjudice du pouvoir des Régions d'imposer à celles-ci des règles organiques lorsque elles se voient attribuer certains pouvoirs dans le cadre de matières régionales (urbanisme, environnement, protection du patrimoine, rénovation urbaine...). Il s'ensuit, en l'espèce, que le régime de publicité mis en place par la présente proposition s'imposera aux communes de la Région de Bruxelles-Capitales dans les cas où elles puisent leur compétence dans une ordonnance et non dans la loi communale, pour autant, bien entendu, qu'un régime de publicité particulier ne régit pas l'action des autorités concernées (par exemple, en matière d'environnement).

Article 3

Les trois premiers alinéas de l'article trois énoncent des règles de publicité active déjà imposées par l'article 2 de la loi relative à la publicité de l'administration et qu'il a semblé capital de reprendre en Région de Bruxelles-Capitale.

L'alinéa 4 innove et consacre le principe de "collaboration procédurale". Compte tenu de la complexité de la répartition des compétences administratives et malgré l'information qui devra être fournie par toute autorité à propos notamment de ses compétences, des demandes continueront inévitablement à être envoyées à un service incompétent. Une administration au service du citoyen ne peut laisser cette demande sans suite ou se contenter de déclarer son incompétence; elle doit indiquer, sans délai, le service compétent pour connaître de ladite demande.

La question ici envisagée ne devrait pas concerner la détermination du service compétent pour connaître d'un recours, dès lors que tout acte susceptible de recours doit, en vertu de l'alinéa 3 de l'article commenté, mentionner cette information, à défaut de quoi le délai de recours ne prend pas cours.

La responsabilité civile de l'autorité saisie erronément qui, elle-même, aurait délivré une information erronée devra s'apprécier conformément à la jurisprudence judiciaire déjà abondante en la matière.

Article 4

Artikel 4 schrijft voor dat elke administratieve overheid in haar midden een voorlichtingsambtenaar aanwijst. Deze wordt aangewezen overeenkomstig de regels die eigen zijn aan elke overheid.

Aan de voorlichtingsambtenaar worden onder meer twee specifieke taken opgedragen :

- 1° het publiek voorlichten over de activiteit van de overheid waaronder hij ressorteert; het gaat er hier om concrete uitleg te verstrekken over het optreden van de overheid, hetzij door de publikatie op geregelde tijdstippen van een brochure die ter beschikking wordt gesteld van het publiek, hetzij door het geven van gerichte uitleg of informatie over dit onderwerp;
- 2° erop toezien dat de documenten ten behoeve van het publiek goed worden geredigeerd.

Artikel 5

Artikel 5 heeft betrekking op een aspect van de actieve openbaarheid waaraan de wet van 11 april 1994 geen aandacht heeft besteed maar dat volgens de indieners van het voorstel van ordonnantie van bijzonder belang is.

De studies waartoe door de administratieve overheden opdracht wordt gegeven zijn onbetwistbaar bestuursdocumenten in de zin van dit voorstel van ordonnantie. In dat opzicht vallen zij onder de toepassing van de regeling inzake passieve openbaarheid die wordt opgezet door de artikelen 6 en volgende van het voorstel.

Deze documenten vormen evenwel een bijzonder geval dat hen onderscheidt van de gewone bestuursdocumenten: ze zijn een allesomvattend onderzoek en in beginsel een wetenschappelijk onderzoek over een bijzonder probleem dat door een auteur of een gespecialiseerd team is verricht. Het zou spijtig zijn dat de toegang tot dit wetenschappelijk en intellectueel werk aan het toeval wordt overgelaten. De burger die de activiteiten van de administratieve overheden niet van nabij volgt kan slechts bij toeval kennis krijgen van een interessante studie.

Voorts wordt ervan uitgegaan dat het overheidsbestuur voor deze studies in het algemeen een forse financiële bijdrage betaalt. Een gemakkelijker toegang tot deze documenten maakt het mogelijk een betere controle uit te oefenen op de kwaliteit ervan en na te gaan wat ermee wordt gedaan.

Het voorstel is eenvoudig : elke studie die door een gewestelijke overheid in ontvangst wordt genomen, moet in twee exemplaren worden overgezonden aan de griffie van de Raad die een register opmaakt in chronologische volgorde

L'article 4 prévoit que chaque autorité administrative désigne en son sein un responsable de l'information. Cette désignation se fait conformément au règle propre à chaque autorité.

Deux tâches spécifiques sont notamment dévolues au responsable de l'information:

- 1° informer le public de l'activité de l'autorité dont il relève; il s'agit ici d'expliquer l'action concrète menée par l'autorité, soit par la publication, à intervalles réguliers, d'une brochure tenue à la disposition du public, soit par fourniture d'explications ou d'informations ponctuelles à ce sujet;
- 2° veiller à la bonne rédaction des documents destinés au public.

Article 5

L'article 5 concerne un aspect de la publicité active qui n'est pas abordé par la loi du 11 avril 1994 mais qui présente, aux yeux des auteurs de la proposition d'ordonnance, un intérêt tout à fait particulier.

Les études commanditées par les autorités administratives constituent, sans conteste, des documents administratifs au sens de la présente proposition d'ordonnance. A ce titre, elles sont soumises au régime de publicité passive organisé par les articles 6 et suivant de la proposition.

Les études présentent toutefois une particularité qui les distingue des documents administratifs communs: elles constituent un examen global et, en principe, scientifique d'un problème particulier, réalisé par un auteur ou un groupement spécialisé. Il serait déplorable de laisser l'accès à cette richesse scientifique et intellectuelle au fruit du hasard -le citoyen qui ne suit pas de très près les activités des autorités administratives ne peut avoir qu'une connaissance fortuite d'une étude intéressante.

Par ailleurs, lesdites études supposent généralement une intervention financière importante de l'administration. Un accès facilité à ces documents permet un meilleur contrôle de leur qualité ainsi que des suites qui leur sont réservées.

Le mécanisme proposé est simple: toute étude réceptionnée par une autorité régionale doit être transmise, en deux exemplaires, au greffe du Conseil lequel établit un registre comportant un classement chronologique et

en volgens onderwerp van de studies met vermelding van de overheid die de studie bezit.

Zowel het register als de studies kunnen in de Raad worden ingekeken maar de burger kan zich eveneens wenden tot de overheid waarbij de studie berust, wat hij ook moet doen als hij uitleg wenst.

Voor het verkrijgen van een kopie van een studie wordt als volgt tewerkgegaan : artikel 5, eerste lid, van dit voorstel bepaalt dat de administratieve overheid die de opdracht geeft, de griffie bij het verzenden van de studie kennis geeft van de rechten die zij op die studie heeft. Deze informatie die geboekstaafd moet zijn in het door de griffie bijgehouden register van de studies zal het de aanvrager mogelijk maken uit te maken hoe hij tewerk moet gaan om een kopie van de studie te verkrijgen. Ofwel heeft de overheid het kopijrecht verkregen en kan een kopie worden afgegeven door de griffie, ofwel is dit recht niet overgedragen en moet de aanvrager zich wenden tot de overheid die de auteur om toestemming moet vragen om een kopie te maken.

Artikel 6

Net zoals artikel 4 van de wet, geeft artikel 6 van dit voorstel een nadere omschrijving van artikel 32 van de Grondwet : het recht dat dit artikel bekrachtigt houdt de mogelijkheid in om ter plaatse inzage te nemen van het bestuursdocument en hierover uitleg te verkrijgen, en om er een kopie van te laten toezenden.

Voorts hoeft de aanvrager alleen dan te doen blijken van enig belang om inzage te nemen van het document als het document persoonlijk is.

Voor de commentaar bij deze bepaling wordt verwezen naar de parlementaire voorbereiding van de wet, met name naar het advies van de Raad van State.

Artikel 7

Dit artikel regelt de procedure voor de afgifte van het document in kwestie.

De schriftelijke aanvraag vormt de eerste stap in deze procedure. Daarin wordt melding gemaakt van het document in kwestie, ten minste, de inhoud in kwestie. In dit geval is er, zo de vraag duidelijk geformuleerd is, bijvoorbeeld wanneer het gaat om een of meer verslagen die de verschillende betrokken diensten hebben opgesteld in verband met de keuze van een inschrijving in het kader van een bepaalde openbare aanbesteding, geen twijfel over de gevraagde documenten en zou de overheid waaraan de aanvraag gericht is de betrokkene niet kunnen vragen om die nader te omschrijven.

classement thématique des études, avec mention de l'autorité détentrice.

Tant le registre que les études peuvent être consultés au Conseil, mais le citoyen peut également s'adresser à l'autorité détentrice, ce qu'il devra faire s'il souhaite obtenir une explication.

Pour l'obtention d'une copie d'une étude, le mécanisme est le suivant: l'article 5, alinéa premier de la présente proposition prévoit que l'autorité administrative commanditaire informe le greffe, lors de la transmission de l'étude, des droits dont elle dispose sur celle-ci. Cette information, qui doit figurer dans le registre des études tenu par le greffe, permettra au demandeur de déterminer la marche à suivre en vue de l'obtention d'une copie de l'étude: soit l'autorité s'est vu céder le droit de reproduction, auquel cas, une copie pourra être délivrée par le greffe, soit pareille cession n'a pas eu lieu, auquel cas, le demandeur devra s'adresser à l'autorité afin que celle-ci demande une autorisation de reproduction à l'auteur.

Article 6

Comme le fait l'article 4 de la loi, l'article 6 de la présente proposition précise l'article 32 de la Constitution: le droit que celui-ci consacre comporte la possibilité de prendre connaissance du document administratif sur place, et d'obtenir des explications à son sujet, ainsi que celle de s'en faire transmettre une copie.

Par ailleurs, le demandeur ne doit justifier d'un intérêt à consulter le document que si ce dernier est personnel.

Il est fait référence, pour le commentaire de cette disposition, aux travaux préparatoire de la loi, en particulier, à l'avis du Conseil d'Etat.

Article 7

Cet article organise la procédure relative à la délivrance du document concerné.

La demande écrite constitue le premier acte de cette procédure. Elle mentionne le document concerné, à tout le moins, la matière concernée. Dans ce dernier cas, la demande peut être claire, par exemple lorsqu'elle vise le ou les rapports établis par les différents services concernés à propos du choix d'une soumission dans le cadre d'une adjudication publique déterminée; il ne peut exister aucune doute à propos des documents demandés et l'autorité saisie de la demande ne pourrait inviter l'intéressé à préciser sa demande.

Indien het verzoek te vaag of te algemeen is geformuleerd bijvoorbeeld als het betrekking heeft op alle beslissingen die de Regering heeft genomen in het kader van het werkgelegenheidsbeleid, zal de overheid de verzoeker vragen het onderwerp van zijn aanvraag nader te omschrijven. In dat opzicht is het niet overbodig eraan te herinneren dat de voorlichtingsambtenaar van elke dienst het publiek behoort voor te lichten over het optreden van zijn dienst. De overheid kan bijgevolg ook het document met deze algemene informatie verzenden als zij meent dat daarmee kan worden geantwoord op de vraag die haar is gesteld.

Paragraaf 2 van artikel 7 bepaalt dat een administratieve overheid die beslist in te gaan op een vraag om openbaarheid van een persoonlijk document de persoon waarvan sprake in het document onmiddellijk op de hoogte moet brengen opdat hij zich eventueel zou kunnen verzetten tegen de openbaarheid van het document dat op hem betrekking heeft.

De betrokken derde beschikt daartoe over de mogelijkheid binnen vijftien dagen na de kennisgeving (datum van ontvangst) van te voren beroep in te stellen bij de afgevaardigden van de Raad. Doordat beroep wordt ingesteld trekken zij de zaak aan zich : de vraag wordt onttrokken aan de betrokken overheid die het document in kwestie bijgevolg niet meer ter beschikking kan stellen van de verzoeker.

De betrokken derde moet binnen dezelfde termijn, namelijk vijftien dagen na de ontvangst van de gunstige beslissing, kennis geven van zijn beroep aan de administratieve overheid of aan de verzoeker.

De afgevaardigden van de Raad oordelen of het betrokken document al dan niet als openbaar kan worden erkend. Tegen hun beslissing kan beroep worden ingesteld op de wijze die gebruikelijk is in administratieve zaken, namelijk een annulatieberoep bij de Raad van State of een rechtsvordering ter bescherming van het subjectieve recht op de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer of van het subjectieve recht op de openbaarheid van de bestuursdocumenten naar gelang van het geval.

De overheid is slechts dan verplicht de betrokken derde te verwittigen als het wenst in te gaan op de aanvraag. Dit geldt voor de eerste twee punten van paragraaf 3. Indien zij bijkomende informatie vraagt of indien zij de aanvrager naar een andere overheid verwijst, zal het probleem eventueel alleen rijzen als de aanvrager een nieuwe aanvraag heeft gezonden. Indien zij de aanvraag afwijst, wordt de derde beschermd. Het is niettemin noodzakelijk dat hij bij de zaak wordt betrokken in geval de verzoeker de zaak aanhangig maakt bij de afgevaardigden van de Raad, waarop deze moeten toezien krachtens artikel 10.

Voor het overige wordt naar de commentaar bij de artikelen 10 en 11 verwezen.

Par contre, si la requête est trop vague ou générale, par exemple, si elle porte sur l'ensemble des décisions prises par le gouvernement en matière de politique de l'emploi, l'autorité invitera le demandeur à préciser l'objet de sa demande. Il n'est pas inutile de rappeler à cet égard que le responsable de l'information de chaque service est tenu d'informer le public sur l'action de son service. L'autorité pourra donc également transmettre le document comportant ces informations générales si elle estime qu'il est de nature à répondre à la demande dont elle est saisie.

Le paragraphe 2 de l'article 7 prévoit que lorsque la demande porte sur un document personnel, l'autorité administrative est tenue, lorsqu'elle décide de donner une suite favorable à la demande de publicité, d'avertir immédiatement la personne visée par le document afin que celle-ci puisse s'opposer éventuellement à la publicité du document qui la concerne.

Elle dispose, à cet fin, d'une possibilité de saisir, dans les quinze jours de la réception de la notification, les délégués du Conseil d'un recours en quelque sorte anticipatif. L'exercice de ce recours a un effet d'évocation: l'autorité concernée est désaisie de la demande, et ne peut donc plus mettre le document concerné à la disposition du demandeur.

Le tiers intéressé est tenu de notifier, dans le même délai, à savoir quinze jours, son recours à l'autorité administrative et au demandeur.

Les délégués du Conseil apprécient si la publicité du document concerné peut ou non être reconnue. Leur décision est susceptible des recours juridictionnels ordinaires en matière administrative, à savoir un recours en annulation devant le Conseil d'Etat ou une action judiciaire tendant à la protection du droit subjectif au respect de la vie privée ou du droit subjectif à la publicité des documents administratifs, selon le cas.

L'obligation pour l'autorité de prévenir le tiers intéressé ne s'impose que lorsqu'elle souhaite réserver une suite favorable à la demande -cela concerne les trois premiers points du paragraphe 3-. Si elle demande des informations complémentaires ou si elle renvoie le demandeur à une autre autorité, le problème ne se posera éventuellement que lorsque le demandeur aura adressé une nouvelle demande. Si elle rejette la demande, le tiers est protégé. Il est cependant nécessaire qu'il soit "mis à la cause" au cas où le demandeur saisit les délégués du Conseil, ce à quoi ceux-ci sont tenus de veiller en vertu de l'article 10.

Il est fait référence, pour le surplus, au commentaire des articles 10 et 11.

Paragraaf 3 van het artikel waarop commentaar wordt geleverd bevat de verschillende antwoorden die de overheid kan geven als haar een vraag om openbaarheid wordt voorgelegd.

De kennisgeving aan de aanvrager van de beslissing bedoeld in de derde paragraaf binnen 30 dagen houdt in dat deze de beslissing moet hebben ontvangen binnen deze termijn. Bij gebreke van een kennisgeving binnen de termijn, wordt de overheid geacht de aanvraag om openbaarmaking af te wijzen. Tegen deze impliciete beslissing kan de aanvrager beroep instellen bij de afgevaardigden van de Raad.

Wanneer de overheid evenwel gunstig beschikt op het verzoek ofschoon het document in kwestie een document is waarbij een derde betrokken is, mag de kennisgeving aan de aanvrager niet geschieden binnen 15 dagen na die welke aan de betrokkene derde is gedaan om te vermijden dat de aanvrager kennis kan nemen van het document alvorens de derde beroep heeft kunnen instellen. Indien de derde dit beroep instelt kan geen enkele kennisgeving zoals bepaald in de paragraaf waarop hier commentaar wordt geleverd geschieden.

Paragraaf 3 behoeft een laatste commentaar : elke beslissing die de betrokken overheid neemt in het kader van deze paragraaf en in het kader van paragraaf 2 moet worden gemotiveerd overeenkomstig de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De gunstige beslissingen behoeven geen uitvoerige motivering omdat zij aansluiten bij het door de Grondwet bekrachtigde principe van de openbaarheid. Het is beslist niet nodig dat in de handeling wordt uitgelegd waarom elk van de uitzonderingen op de regel van de openbaarheid niet geldt voor het onderhavige geval.

Wanneer het document van persoonlijke aard is lijkt het evenwel in beginsel noodzakelijk dat de betrokken overheid de openbaarheid rechtvaardigt ten opzichte van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer en het belang van de aanvrager vaststelt. Deze motivering zal het de betrokken derde onder meer mogelijk maken de slaagkansen van een beroep bij de afgevaardigden van de Raad in te schatten.

In dezelfde optiek moet de beslissing om een vraag om openbaarheid af te wijzen omzichtig worden gemotiveerd rekening houdend met de uitzondering gesteld door de federale overheid, de gewesten of de gemeenschappen waarop zij berust. Dit is een belangrijk gegeven zowel voor het overheidsbestuur dat zich genooddaakt ziet de aanvraag grondig en concreet te onderzoeken, als voor de aanvrager die zal worden overtuigd of zijn argumenten beter zal kunnen formuleren bij de beroepsinstantie.

Het staat vast dat de uitdrukkelijke motivering, van de eerder genoemde beslissingen een delicate aangelegenheid vormt voor de betrokken overheid in die zin dat zij tegelijk afdoende, dus volledig moet zijn (zie artikel 3 van de eerder

Le paragraphe trois de l'article commenté énonce les différentes réponses que l'autorité peut donner lorsqu'elle est saisie d'une demande de publicité.

La notification au demandeur dans le délai de 30 jours signifie que celui-ci doit avoir reçu la décision dans ce délai. A défaut de notification dans le délai, l'autorité est présumée rejeter la demande de publicité, décision implicite contre laquelle le demandeur peut exercer un recours devant les délégués du Conseil.

Toutefois, lorsque l'autorité répond favorablement au demandeur alors que le document concerné est un document impliquant un tiers, la notification ne peut avoir lieu dans les 15 jours qui suivent celle qui a été faite au tiers intéressé, pour éviter que le demandeur puisse prendre connaissance du document avant que le tiers ait pu exercer le recours qui lui est ouvert. Si le tiers exerce ce recours, aucune notification prévue par le paragraphe ici commenté ne peut se faire.

Le paragraphe 3 requiert un dernier commentaire; toute décision prise par l'autorité concernée dans le cadre de ce paragraphe, ainsi que dans le cadre du paragraphe 2, doit être motivée conformément à la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs. Les décisions favorables ne requerront pas de longue motivation, dès lors qu'elles vont dans le sens du principe de publicité consacré par la Constitution. Il n'est certainement pas requis que soit expliqué, dans l'acte, pourquoi chacune des exceptions à la publicité ne s'applique pas.

Néanmoins, lorsque le document est personnel, il paraît en principe indispensable que l'autorité concernée justifie sa publicité au regard du respect de la vie privée et constate l'intérêt du demandeur. Cette motivation permettra notamment au tiers intéressé d'apprécier les chances de succès d'un recours devant les délégués du Conseil.

Dans la même optique, la décision de rejeter une demande de publicité devra soigneusement être motivée au regard de l'exception fédérale, régionale ou communautaire sur laquelle elle repose. C'est un élément important, tant dans le chef de l'administration, qui se voit obligée de procéder à un examen profond et concret de la demande, que dans celui du demandeur, qui soit sera convaincu, soit sera à même de mieux formuler ses arguments devant l'instance de recours.

Il est certain que la motivation, erronément qualifiée de "formelle", des décisions précitées constituera un exercice délicat dans le chef de l'autorité concernée, en ce sens qu'elle devra à la fois être adéquate, donc complète (voy. l'article 3

genoemde wet van 29 juli 1991), en niet teveel over de inhoud van het document behoort te zeggen omdat het absurd zou zijn, zowel als weigering aan de aanvrager dan wel als gunstige beslissing tegen welke de betrokken derde zich kan verzetten, dat zij de inhoud van het document bekend zou kunnen maken. Hetzelfde probleem rijst voor de beslissing van de afgevaardigden van de Raad. De Raad van State zal in die aangelegenheid de strekking van de wettelijke verplichting tot motivering nader moeten omschrijven.

Tenslotte zij opgemerkt dat deze ordonnantie afwijkt van de regeling inzake openbaarheid die is opgezet door de ordonnantie van 29 augustus 1991 inzake de toegang tot informatie met betrekking tot het milieu omdat zij de geadieerde administratieve overheid beslissingsbevoegdheid verleent, wat niet het geval is in de leefmilieu-ordonnantie.

Het nut van de oplossing die hier wordt aanbevolen ligt in het feit dat de afgevaardigden van de Raad slechts als beroepsinstantie uitspraak zullen moeten doen. De motiveringsverplichting opgelegd aan de overheden waaraan een vraag om openbaarheid is voorgelegd garandeert dat de aanvraag in eerste instantie ernstig wordt onderzocht. Anderzijds zullen er gevallen zijn waarin de overheid terecht en op overtuigende wijze de openbaarheid zal weigeren. Bovendien zal zij met de redenen van haar beslissing een beslissing leveren die moet worden bevestigd of ongedaan gemaakt, wat de taak van de afgevaardigden van de Raad zal vergemakkelijken. Om die redenen is het niet nuttig gebleken het eerste beslissingsniveau af te schaffen.

De paragrafen 4 en 5 behoeven geen commentaar, tenzij dat een kopie in geen geval meer mag kosten dan het materiaal (papier, inkt, afschrijving van het apparaat). De kostprijs moet dus te vergelijken zijn met die welke de handelaren aanrekenen.

Artikel 8

Artikel 8 bevat de uitzonderingen op de regel van de openbaarheid. In tegenstelling met de wet van 11 april 1994 bevat dit voorstel alleen dwingende redenen om te weigeren: de gewestelijke en andere overheden behoren de vraag om openbaarheid af te wijzen als ze in strijd is met de door de ordonnantie opgelegde verplichting tot geheimhouding.

Aangezien de weigeringsgronden beperkingen zijn die aan het beginsel van de openbaarheid worden gesteld, moeten ze strikt worden geïnterpreteerd.

Daarbij aansluitend is bepaald dat, zo een weigeringsmotief slechts op een gedeelte van een bestuursdocument betrekking heeft, in de mate van het mogelijke het gedeelte waarvoor geen uitzondering wordt gemaakt bekend moet worden gemaakt. Deze gedeeltelijke openbaarheid van een bestuursdocument onderstelt evenwel dat men

de la loi précitée du 29 juillet 1991), et ne pas en dire trop sur le contenu du document, puisque, soit en tant que refus s'adressant au demandeur, soit en tant que décision favorable contre laquelle le tiers intéressé peut s'opposer, il serait absurde qu'elle puisse dévoiler le contenu du document concerné. Le même problème se pose au stade de la décision des délégués du Conseil. Le Conseil d'Etat devra donc préciser, dans cette matière, la portée de l'obligation légale de motivation.

Enfin, et de manière générale, il est à remarquer que la présente ordonnance s'écarte du mécanisme de publicité mis en place par l'ordonnance relative à la publicité des documents en matière d'environnement dès lors qu'elle attribue à l'autorité administrative saisie un pouvoir de décision, ce qui n'est pas le cas dans l'ordonnance "environnement".

L'intérêt de la solution ici préconisée réside dans le fait que les délégués du Conseil ne seront amenés à statuer que comme instance de recours, l'obligation de motiver les décisions de l'autorité constituant une garantie d'un examen sérieux de la demande en premier degré. D'autre part, il sera des cas où l'autorité refusera à juste titre et de manière convaincante la publicité. De plus, elle fournira par les motifs de sa décision, une décision à confirmer ou à infirmer, ce qui facilitera la tâche des délégués. Pour ces raisons, il n'a pas semblé utile de supprimer un premier échelon de décision.

Les paragraphes 4 et 5 ne suscitent aucun commentaire, si n'est que le prix courant d'une copie ne peut en aucun cas excéder son coût matériel (papier, encre; amortissement de l'appareil). Il doit donc être comparable au prix pratiqué par les commerçants.

Article 8

L'article 8 énonce les exceptions à la publicité. Contrairement à la loi du 11 avril 1994, la présente proposition ne prévoit que des causes impératives de refus: les autorités régionales et autres sont tenues de rejeter la demande de publicité si elle est contraire à une obligation de secret imposé par l'ordonnance.

Les causes de refus étant des restrictions apportées au principe de la publicité, devront s'interpréter restrictivement.

Dans le même ordre d'idée, il a été prévu que lorsqu'une cause de refus ne concerne qu'une partie d'un document administratif, il conviendra, dans la mesure du possible, de rendre publique la partie non visée par les exceptions. Cette publicité partielle d'un document administratif suppose néanmoins que l'on puisse matériellement séparer les deux

de twee gedeelten van het document kan scheiden. Dit zal doorgaans het geval zijn bijvoorbeeld voor de studies waartoe opdracht wordt gegeven door een overheidsbestuur.

Artikel 9

Luidens artikel 9 heeft iedereen de mogelijkheid om te verkrijgen dat de bestuursdocumenten die op hen betrekking hebben worden verbeterd. Het stoelt grotendeels op artikel 7 van de wet van 11 april 1994. Er wordt dan ook verwezen naar de bespreking hiervan.

Artikelen 10 en 11

De artikelen 10 en 11 regelen de beroepen die bij de afgevaardigden van de Raad worden ingesteld: het beroep ingesteld door een betrokken derde aan wie de overheid kennis heeft gegeven van de openbaarheid van een document dat op hem betrekking heeft, het beroep dat wordt uitgeoefend door de verzoeker aan wie de overheid de verbetering of de gevraagde stukken weigert.

Het gaat om beroepen die weliswaar van administratieve aard zijn maar worden behandeld door de afgevaardigden van de Raad, welke een instantie is die enige onafhankelijkheid geniet ten opzichte van de gewestelijke administratieve overheden.

Het is onontbeerlijk gebleken om dit tussenliggend beslissingsniveau in te voeren omdat het een bijkomende waarborg is voor de verzoekers en de belanghebbende derden. Deze oplossing biedt het dubbele voordeel van een juridictioneel beroep doordat het om een onafhankelijk en onpartijdig orgaan gaat dat de aanvragen objectief beoordeelt, en van de doelmatigheid van de administratieve beroepen in zoverre de afgevaardigden van de Raad zelf het betrokken document ter beschikking stellen van de aanvrager als zij ervan uitgaan dat de redenen om de openbaarheid te weigeren niet opgaan. Indien er geen beroepsorgaan wordt ingevoerd zoals het geval is met de door de federale overheid opgezette regeling inzake openbaarheid, zijn de aanvragers aangewezen op het gerechtelijk apparaat in geval van weigering van de openbaarheid, wat weliswaar voldoende waarborgen biedt inzake onpartijdigheid, maar geen enkele waarborg geeft inzake doeltreffendheid. Het is immers niet duidelijk hoe een gerecht in kort geding een bevredigende maatregel zou kunnen bevelen voor de aanvrager omdat het de afgifte van het document niet zou kunnen opleggen zonder afbreuk te doen aan de zaak zelf.

Opdat de afgevaardigden van de Raad de aanvraag rechtsgeldig zouden kunnen beoordelen, moet het betrokken document hun ter hand worden gesteld. De overheid moet deze dus verzenden, net zoals alle andere stukken of de uitleg die nodig of nuttig is voor het onderzoek van de aanvraag zodra zij op de hoogte is van het beroep. De

parties du document, ce qui sera généralement le cas, par exemple, pour les études commanditées par une autorité administrative.

Article 9

L'article 9 prévoit la possibilité pour toute personne d'obtenir la correction de documents administratifs les concernant. Il s'inspire largement de l'article 7 de la loi du 11 avril 1994 à la discussion duquel il est renvoyé.

Article 10 et 11

Les articles 10 et 11 organisent les recours auprès des délégués du Conseil: recours exercé par un tiers concerné que l'autorité a informé de la publicité d'un document le concernant, recours exercé par le demandeur à qui l'autorité refuse la publicité demandée, recours exercé par le demandeur à qui l'autorité refuse la correction ou le complément demandé.

Ce sont là des recours, certes, administratifs, mais qui sont traités par une instance, les délégués du Conseil, justifiant d'une certaine indépendance par rapport aux autorités administratives régionales.

Il a semblé indispensable de créer cette instance de décision intermédiaire car elle constitue une garantie supplémentaire pour les demandeurs et tiers intéressés. En effet, la solution combine les avantages d'un recours juridictionnel -instance indépendante et impartiale, appréciant objectivement les demandes- avec l'efficacité des recours administratifs -si les délégués estiment que les causes de refus de publicité ne sont pas valables, ils mettront eux-mêmes le document concerné à disposition du demandeur. Ne pas mettre en place d'autorité de recours, comme c'est le cas dans le système de publicité fédérale, revient à livrer les demandeurs à l'appareil judiciaire en cas de refus de publicité, ce qui présente certes une garantie suffisante d'impartialité, mais aucune garantie quant à l'efficacité: l'on ne voit en effet pas comment une juridiction pourrait, en référé, ordonner une mesure satisfaisante pour le demandeur puisqu'elle ne pourrait imposer la production du document sans porter préjudice au fond.

Pour que les délégués du Conseil puisse valablement apprécier la demande, il convient que le document concerné soit mis en leur possession. L'autorité est donc tenue de transmettre celui-ci, ainsi que tous autres documents ou explications nécessaires ou utiles à l'instruction de la demande dès qu'elle est informée du recours. Les délégués

afgevaardigden van de Raad kunnen bovendien op hun verzoek alle uitleg vragen of alle documenten van het voornoemde type opvragen.

De afgevaardigden van de Raad verzoeken de aanvrager, de overheid waaraan de aanvraag is voorgelegd en, zo het document in kwestie van persoonlijke aard is, de betrokken derde, hun standpunt uiteen te zetten zodra een van hen erom vraagt.

De afgevaardigden van de Raad doen uitspraak binnen twee maanden na de kennisgeving van het beroep. De beslissing, die gemotiveerd wordt overeenkomstig de wet van 29 juli 1991, wordt tegelijk ter kennis gebracht van de aanvrager, de administratieve overheid en, in voorkomend geval van de betrokken derde. Zij wordt uitvoerbaar na verloop van 15 dagen na de kennisgeving ervan.

Indien de beslissing gunstig is, wordt daarin de plaats waar, de dag en het uur waarop de aanvrager kennis kan nemen van het document en de wijze waarop hij een kopie kan verkrijgen van het gevraagde document vermeld.

Bij gebreke van een beslissing binnen de gestelde termijn, die geen termijn van dwingend recht is, worden de afgevaardigden van de Raad geacht de vraag om openbaarheid af te wijzen.

Doordat de afgevaardigden van de Raad over het document in kwestie beschikken, is er geen probleem voor de uitvoering door de betrokken administratieve overheid van hun beslissing gesteld dat deze gunstig is voor de verzoeker: de Afgevaardigden van de Raad die het gevraagde document in hun bezit hebben zullen zelf hun beslissing ten uitvoer leggen.

Er wordt een termijn van 15 dagen voorgeschreven tussen de datum van kennisgeving van de beslissing en de datum vanaf wanneer de beslissing uitvoerbaar wordt ten einde de overheid of de betrokken derde de gelegenheid te geven de wettelijke maatregelen te nemen om zich te verzetten tegen de openbaarheid. De betrokkenen beschikken in dit geval, zowel voor de Raad van State als voor de rechter in kort geding, over een doeltreffend middel om zich te verzetten tegen de openbaarheid. Het verbod op openbaarheid kan immers worden bevolen door de rechter in kort geding zonder dat afbreuk wordt gedaan aan de zaak zelf, voor zover zij ernstige middelen kunnen aanvoeren (voldoende blijken van gegrondheid).

Artikel 12

Artikel 12 voegt aan het recht een regel toe die onontbeerlijk is voor de regeling van het recht op openbaarheid van de bestuursdocumenten.

De Grondwet bepaalt immers dat de federale wetgevende organen en die van de gewesten en de gemeenschappen, in de aangelegenheden waarvoor zij bevoegd zijn, beperkingen

du Conseil peuvent par ailleurs se faire fournir, à leur demande, toutes explications ou tous documents du type précité.

Les délégués du Conseil invitent le demandeur, l'autorité saisie de la demande et, lorsque le document concerné est personnel, le ou les tiers concernés, à développer leur point de vue, dès lors que l'un d'eux en fait la demande.

Les délégués du Conseil statuent dans un délai de deux mois à dater de la notification du recours. La décision, qui doit, conformément à la loi sur la motivation formelle des actes administratifs, est notifiée simultanément au demandeur, à l'autorité administrative et, le cas échéant, au(x) tiers concerné(s). Elle devient exécutoire à l'expiration d'un délai de 15 jours à dater de sa notification.

Si elle est favorable, elle indique le lieu, le jour et l'heure où le demandeur pourra prendre connaissance du document ainsi que les modalités par lesquelles le demandeur pourra obtenir copie du document concerné.

A défaut de décision dans le délai prescrit, qui est un délai d'ordre, les délégués sont présumés rejeter la demande de publicité.

Du fait que les délégués du Conseil disposent du document concerné, le problème de l'exécution par l'autorité administrative de leur décision, à la supposer favorable au demandeur, ne se pose pas: les délégués, qui détiennent le document demandé, exécuteront eux-même leur décision.

Le délai de 15 jours entre la décision et la date à partir de laquelle elle devient exécutoire est prévu afin de permettre à l'autorité ou au tiers intéressé de prendre les mesures de droit pour s'opposer à la publicité. Les intéressés disposent, dans ce cas-ci, tant devant le Conseil d'Etat que devant le juge des référés un moyen efficace de s'opposer à la publicité: l'interdiction de publicité peut en effet être ordonnée par le juge des référés sans que soit porté atteinte au fond, pour autant qu'ils puissent faire valoir des moyens sérieux (apparence suffisante de fondement).

Article 12

L'article 12 ajoute au droit judiciaire une règle qui apparaît comme indispensable à la réglementation du droit à la publicité des document administratif.

La Constitution prévoit en effet que les organes législatifs fédéral et fédérés sont habilités, dans les matières qui relèvent de leur compétence, à apporter des restriction au droit précité.

mogen stellen aan het voornoemde recht. De individuele toepassing van deze beperkingen moet door de gerechten kunnen worden getoetst³.

Voor de uitoefening van de controle gaat men ervan uit dat het document in kwestie ter beschikking wordt gesteld van het gerecht, zoniet kan het nutteloos zijn. Hoe zou de rechter immers kunnen nagaan of de openbaarheid van een document de persoonlijke levenssfeer van een derde schendt als hij niet over dit document beschikt.

Het bestaan van een jurisdictionele controle waarvan niemand de noodzaak in twijfel trekt, kan evenwel niet ten gevolge hebben dat het document in kwestie, louter door het instellen van een beroep bij de Raad van State of door het instellen van een rechtsvordering, ter beschikking wordt gesteld van de aanvrager terwijl de rechter nog geen uitspraak zou hebben gedaan over de gegrondheid van de reden tot afwijzing. Dat zou erop neerkomen dat de afwijzingsgronden vervallen en dat het absolute recht op openbaarheid wordt bekrachtigd, wat zeker niet overeenkomt met de wil van de Grondwetgever.

De in artikel 12 gestelde regel is een afwijking van het principe dat elke rechtspleging op tegenspraak wordt gevoerd en heeft betrekking op een federale aangelegenheid. De regel is evenwel een noodzakelijk bestanddeel van de regeling inzake het recht op toegang tot de bestuursdocumenten.

De Brusselse Hoofdstedelijke Raad ontleent aan artikel 10 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen, die krachtens artikel 4 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen van toepassing is gemaakt, de bevoegdheid om een regel te stellen in een aangelegenheid, in dit geval de rechterlijke organisatie, die tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort. De voorwaarden die het Arbitragehof heeft gesteld aan de uitoefening van de "impliciete bevoegdheden" zijn in dit geval vervuld. De regel waarvan hier sprake is noodzakelijk voor de uitoefening van een bevoegdheid die eigen is aan het Gewest. De gevolgen voor de rechterlijke organisatie zijn gering en een verschillende behandeling lijkt best mogelijk.

3 Wij hebben gemerkt dat de wet van 11 april 1994 voorziet in weigeringsgronden die niet absoluut zijn, in die zin dat zij vanwege het overheidsbestuur een afweging van belangen vergen, zijnde het belang van de openbaarheid enerzijds, en de veiligheid van de bevolking, de fundamentele rechten en vrijheden ..., anderzijds (zie artikel 6, § 1). Het overheidsbestuur beschikt in die gevallen en in sommige gevallen van volstrekte weigering van openbaarheid eveneens, bijvoorbeeld als de openbaarheid van het document afbreuk doet aan de persoonlijke levenssfeer over een beoordelingsbevoegdheid; haar bevoegdheid is bijgevolg discretionair. Niettemin is het van belang dat erop gewezen wordt dat dit soort bevoegdheid enige controle van de rechtbanken niet uitsluit: de administratieve beslissingen, zelfs wanneer zij het resultaat zijn van de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid, moeten berusten op motieven die rechtsgeldig zijn, feitelijk juist zijn en uit juridisch oogpunt aanvaardbaar zijn en het komt de rechter toe deze motieven te toetsen, onder meer na te gaan of het overheidsbestuur geen kennelijke fout heeft begaan.

L'application individuelle de ces restrictions doit pouvoir être vérifiée par les juridictions³.

L'exercice de ce contrôle suppose que le document concerné soit mis à disposition de la juridiction, sans quoi, il risque d'être vain - comment, le juge pourrait-il en effet vérifier si la publicité d'un document porte par exemple atteinte à la vie privée d'un tiers s'il ne dispose pas dudit document.

Toutefois, l'existence d'un contrôle juridictionnel, dont personne ne contestera la nécessité, ne peut avoir pour effet, de par le simple fait de l'exercice d'un recours au Conseil d'Etat ou de l'intentement d'une action en justice, de mettre le document concerné à la disposition du demandeur alors même que le juge ne se serait pas encore prononcé sur le bien fondé du motif de refus. Cela reviendrait à supprimer les causes de refus et à consacrer un droit absolu à la publicité, ce qui ne correspond certainement pas à la volonté du Constituant.

La règle énoncée par l'article 12 constitue une dérogation au principe du caractère contradictoire de toute procédure en justice et porte sur une matière fédérale. Elle constitue toutefois une composante indispensable de la réglementation du droit d'accès aux documents administratifs.

Le Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale puise dans l'article 10 de la loi spéciale de réformes institutionnelles, applicable en vertu de l'article 4 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relatives aux institutions bruxelloises, le pouvoir d'énoncer une règle dans une matière, l'organisation judiciaire, qui relève de la compétence des autorités fédérales. Les conditions posées par la Cour d'Arbitrage à l'exercice des "pouvoirs implicites" sont en l'espèce réunies: la règle ici considérée est nécessaire à l'exercice d'une compétence propre de la Région, son impact sur l'organisation judiciaire est marginal et un traitement différencié se conçoit sans difficulté.

3 L'on a vu que la loi du 11 avril 1994 prévoit des causes de refus qui ne sont pas absolues, en ce sens qu'elles requièrent de la part de l'administration une mise en balance des intérêts en présence - l'intérêt de la publicité, d'une part, et la sécurité de la population, les libertés et droits fondamentaux..., d'autre part (voy. l'article 6, § 1er). L'administration dispose, dans ces cas et dans certains cas de cause absolue de refus de publicité également - par exemple, lorsque la publicité du document porte atteinte à la vie privée-, d'un pouvoir d'appréciation; sa compétence est donc discrétionnaire. Il est néanmoins important de souligner que ce type de compétence n'est pas exclusif de tout contrôle juridictionnel: les décisions administratives, même lorsqu'elles sont le résultat de l'exercice d'une compétence discrétionnaire, doivent reposer sur des motifs non erronés en droit, non erronés en fait et juridiquement admissibles et il appartient au juge de vérifier ces motifs, notamment, de vérifier si l'administration n'a pas commis une erreur manifeste d'appréciation.

Artikel 13

Artikel 13 verplicht de afgevaardigden van de Raad ertoe een jaarverslag op te stellen. Het lijkt immers van essentieel belang dat de Raad op de hoogte wordt gehouden van de beslissingen van de afgevaardigden van de Raad maar tevens van de moeilijkheden die zich voordoen naar aanleiding van de toepassing van deze ordonnantie en van de voorstellen of suggesties van de afgevaardigden van de Raad.

Artikel 14

Deze bepaling behoeft geen enkele commentaar.

Artikel 15

Artikel 15 van dit voorstel bevat drie regels die betrekking hebben op de archieven van de gewestelijke administratieve overheden. De Raad van State heeft in zijn advies van 1 oktober 1992 (Gedr. St. Kamer, B.Z. 1991-92, nr 462/2, blz. 8) bevestigd door zijn adviezen van 30 september 1993 (Gedr. St. Kamer, G.Z. 1993-94, nr 233/3) erkend dat de Gemeenschappen en de Gewesten normatieve bevoegdheid hebben inzake de archieven van hun diensten.

De eerste regel bestaat erin de gewestelijke administratieve overheden ertoe te verplichten alle documenten waarover zij beschikken in goede staat, geklasseerd en op een bereikbare plaats te bewaren. Deze verplichting, gesteld door de wet van 24 juni 1955 betreffende de archieven geldt reeds voor de diensten van het Gewest. De indieners van het voorstel hebben het nuttig gevonden deze regeling uit te breiden tot alle overheden bedoeld in deze ordonnantie. De Regering zal de regels hiervan nader moeten omschrijven.

Voorts wordt voor de toegang tot de bewaarde administratieve stukken aangenomen dat de wijze van klasseren ervan door iedereen gekend kan zijn. Vandaar de verplichting voor elke gewestelijke administratieve overheid om een document op te stellen met uitleg over de wijze van klasseren.

Tot slot is het eveneens noodzakelijk gebleken dat de verplichting om te bewaren de openbaarheid niet in de weg kan staan. De doorzichtigheid geldt binnen de door de wet, het decreet en de ordonnantie gestelde grenzen, voor alle documenten, onverschillig of ze recent zijn of niet.

Artikel 16

Deze bepaling behoeft geen commentaar.

Article 13

L'article 13 impose aux délégués du Conseil la rédaction d'un rapport annuel. Il semble en effet essentiel que le Conseil soit tenu informé, non seulement des décisions des délégués, mais également des difficultés surgissant à l'occasion de l'application de la présente ordonnance ainsi que des propositions ou suggestions des délégués.

Article 14

Cette disposition ne suscite aucun commentaire.

Article 15

L'article 15 de la présente proposition énonce trois règles se rapportant aux archives des autorités administratives régionales. Dans son avis du 1er octobre 1992 (Doc. parl. Chambre, S.E. 1991-92, n° 462/2, p.8), confirmé par ses avis du 30 septembre 1993 (Doc. parl. Chambre, S.O. 1993-94, n° 1041/2) et du 30 juin 1994 (Doc. parl. Sénat, S.O., 1993-94, n° 233/3), le Conseil d'Etat a reconnu la compétence normative des Communautés et Régions en ce qui concerne les archives de leurs services.

La première règle consiste à imposer aux autorités administratives régionales l'obligation de conserver en bon état, classés et accessibles, l'ensemble des documents dont ils disposent. Cette obligation, prévue par la loi du 24 juin 1955 relative aux archives, existe déjà dans le chef des services de la Région. Il a semblé opportun aux auteurs de la proposition de l'étendre à l'ensemble des autorités visées par la présente ordonnance. Il appartiendra au gouvernement d'en préciser les modalités.

Par ailleurs, la réalité de l'accès aux documents administratifs conservés présuppose que le mode de leur classement puisse être connu de tous; de là, l'obligation, pour chaque autorité administrative régionale, d'établir un document explicatif du mode de classement.

Enfin, il a également semblé nécessaire de préciser que l'obligation de conservation ne pouvait constituer un obstacle à la publicité. La transparence vise, dans les limites prévues par la loi, le décret et l'ordonnance, tous les documents, qu'ils soient récents ou non.

Article 16

Cette disposition ne suscite aucun commentaire.

Marie Nagy (F)
André Drouart (F)

VOORSTEL VAN ORDONNANTIE

betreffende de openbaarheid van de administratieve stukken

HOOFDSTUK I : Algemene bepalingen

Artikel 1

Deze ordonnantie regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.

Artikel 2

§ 1.- Deze ordonnantie is van toepassing op :

- a) de administratieve overheden van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, hierna te noemen de gewestelijke administratieve overheden;
- b) de andere administratieve overheden dan de administratieve overheden van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, hierna te noemen de andere administratieve overheden, in zoverre deze ordonnantie op gronden die tot de bevoegdheden van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest behoren, de openbaarheid van bestuursdocumenten verbiedt of beperkt.

Deze ordonnantie is van toepassing onverminderd alle andere bestaande regels inzake actieve of passieve openbaarheid voor zover zij niet afwijken van artikel 32 van de Grondwet.

§ 2.- Voor de toepassing van deze ordonnantie wordt verstaan onder :

- a) administratieve overheid : een administratieve overheid bedoeld in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;
- b) afgevaardigden van de Raad : afgevaardigden van de Raad bedoeld in artikel 11 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 inzake toegang tot informatie met betrekking tot het milieu in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest;
- c) verzoeker : persoon die een vraag om inzage of mededeling in afschrift van een bestuursdocument of een vraag om verbetering of aanvulling van een bestuursdocument voorlegt aan een gewestelijke administratieve overheid;
- d) bestuursdocument : elk schriftelijk stuk, alle geluids-, beeld- of grafisch materiaal of elke informatiedrager waarin een mening wordt geuit en/of feitelijke of juridische gegevens bevat die zijn verzameld of zijn opgesteld door of voor rekening van de in deze ordonnantie bedoelde overheden, met uitzondering van de onafgewerkte documenten en van de notulen;

PROPOSITION D'ORDONNANCE

relative à la publicité des documents administratifs

CHAPITRE IER: Dispositions générales.

Article 1er

La présente ordonnance règle une matière visée à l'article 39 de la constitution.

Article 2

§ 1er.- La présente ordonnance s'applique:

- a) aux autorités administratives de la Région de Bruxelles-Capitale, ci-après, autorités administratives régionales;
- b) aux autorités administratives autres que les autorités administratives de la Région de Bruxelles-Capitale, ci-après, autorités administratives autres, dans la mesure où, pour des motifs relevant des compétences de la Région de Bruxelles-Capitale, la présente ordonnance interdit ou limite la publicité de documents administratifs.

La présente ordonnance est sans préjudice de tous autres mécanismes existant de publicité, active ou passive, pour autant qu'ils ne dérogent pas à l'article 32 de la Constitution.

§ 2.- Pour l'application de la présente ordonnance, on entend par:

- a) autorité administrative: une autorité administrative visée par l'article 14 des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat;
- b) délégués du Conseil: délégués du Conseil visés par l'article 11 de l'ordonnance 29 août 1991 sur l'accès à l'information relative à l'environnement dans la Région de Bruxelles-Capitale;
- c) demandeur: personne qui saisit une autorité administrative régionale d'une demande de consultation ou de communication sous forme de copie d'un document administratif ou d'une demande de rectification ou de complément d'un document administratif;
- d) document administratif: tout support écrit, sonore, visuel, graphique ou informatique exprimant une opinion ou/et comportant des données factuelles ou juridiques recueillies ou élaborées par ou pour le compte des autorités visées par la présente ordonnance, à l'exception des documents inachevés et des procès-verbaux;

- e) document van persoonlijke aard : bestuursdocument dat een beoordeling of een waardeoordeel bevat van een met naam genoemd of gemakkelijk identificeerbaar natuurlijk persoon of de beschrijving van een gedrag waarvan het ruchtbaar maken aan die persoon kennelijk nadeel kan berokkenen.
- f) betrokken derde : persoon op wie een document van persoonlijke aard betrekking heeft.

HOOFDSTUK II : De actieve openbaarheid

Artikel 3

Elke gewestelijke administratieve overheid houdt een document met de beschrijving van haar bevoegdheden, haar organisatie en haar werkwijze ter beschikking van ieder die erom vraagt.

In alle brieven van een gewestelijke administratieve overheid wordt de naam, de hoedanigheid, het adres en het telefoonnummer van de persoon die het dossier behandelt vermeld.

Elk document waarbij een bestuurshandeling ter kennis wordt gebracht van een bestuurde vermeldt de eventuele beroepsmogelijkheden, de instanties waarbij beroep moet worden ingesteld en de vormen en termijnen die in acht moeten worden genomen, bij gebreke waarvan de termijn die is toegemeten aan de verzoeker niet ingaat.

Elke gewestelijke administratieve overheid waaraan een aanvraag wordt voorgelegd die niet tot haar bevoegdheid behoort, geeft de verzoeker onverwijld kennis van de overheid of de dienst die bevoegd is om van de genoemde aanvraag kennis te nemen.

Artikel 4

Bij elke gewestelijke administratieve overheid wordt een voorlichtingsambtenaar aangewezen.

De voorlichtingsambtenaar heeft onder meer tot taak :

- 1° het publiek voor te lichten over de activiteiten van de administratieve overheid waaronder hij ressorteert.;
- 2° erop toe te zien dat alle documenten bestemd voor de burgers in een correcte en begrijpelijke taal worden opgesteld.

- e) document à caractère personnel: document administratif comportant une appréciation ou un jugement de valeur relatif à une personne physique nommément désignée ou aisément identifiable, ou la description d'un comportement dont la divulgation peut manifestement causer un préjudice à cette personne.
- f) tiers concerné: personne qui est l'objet d'un document à caractère personnel.

CHAPITRE II: La publicité active.

Article 3

Chaque autorité administrative régionale tient à disposition de toute personne qui en fait la demande un document décrivant ses compétences, son organisation et son mode de fonctionnement.

Toute correspondance émanant d'une autorité administrative régionale mentionne le nom, la qualité, l'adresse et le numéro de téléphone de la personne qui traite le dossier.

Tout document par lequel un acte administratif est porté à la connaissance d'un administré mentionne les éventuelles voies de recours, les instances compétentes pour en connaître ainsi que les formes et délais à respecter, à défaut de quoi le délai imparti au réclamant ne prend pas cours.

Toute autorité administrative régionale, saisie d'une demande qui ne relève pas de sa compétence, informe sans délai le demandeur de la dénomination et de l'adresse de l'autorité ou du service qui est compétent pour connaître de ladite demande.

Article 4

Il est désigné, au sein de chaque autorité administrative régionale, un responsable de l'information.

Le responsable de l'information a notamment pour mission:

- 1 d'informer le public de l'activité de l'autorité administrative dont il relève;
- 2 de veiller à ce que tous documents destinés aux citoyens soient rédigés dans une langue correcte et compréhensible.

Artikel 5

De gewestelijke administratieve overheden zenden de voor hun rekening verrichte studies, zodra ze inkomen in duplo aan de griffie van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad en preciseren wat hun rechten zijn op de genoemde studies.

De griffie van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad houdt een register bij van de studies waartoe de gewestelijke administratieve overheden opdracht hebben gegeven en stelt dit register ter beschikking van het publiek.

Het register van de studies waartoe de gewestelijke administratieve diensten opdracht hebben gegeven wordt bijgehouden in chronologische volgorde en volgens het onderwerp, en vermeldt de overheid die de studie onder zich houdt evenals de rechten die zij er laten op gelden.

HOOFDSTUK III : De passieve openbaarheid*Artikel 6*

Het recht op het raadplegen van elk bestuursdocument en op het doen bezorgen van een afschrift daarvan bestaat erin dat eenieder met inachtneming van de voorwaarden gesteld in deze ordonnantie elk bestuursdocument ter plaatse kan inzien, hierover uitleg kan krijgen en mededeling in afschrift ervan kan ontvangen, zonder van een belang te moeten doen blijken behalve in verband met persoonlijke documenten.

Artikel 7

§ 1.- Met het oog op de uitoefening van het in artikel 6 van deze ordonnantie bedoelde recht zendt de burger een schriftelijke aanvraag aan de bevoegde gewestelijke administratieve overheid, met vermelding van het document in kwestie, en op zijn minst de aangelegenheid in kwestie.

§ 2.- Wanneer zij beslist in te gaan op het verzoek met betrekking tot een persoonlijk document, geeft de gewestelijke administratieve overheid hiervan onverwijld kennis aan de betrokken derde of derden, vermeldt zij de naam en het adres van de verzoeker en voegt zij daarbij een afschrift van haar beslissing.

§ 3.- Behalve in het geval bedoeld in artikel 10, § 2, van deze ordonnantie, geeft de gewestelijke administratieve overheid verzoeker binnen 30 dagen na de ontvangst van de aanvraag kennis :

1° van de plaats waar, de dagen en de uren waarop verzoeker kennis kan nemen van het bestuursdocument in kwestie, hierover uitleg kan krijgen en van de wijze waarop de

Article 5

Les autorités administratives régionales adressent, dès réception et en deux exemplaires, les études rédigées pour leur compte au greffe du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale et précisent quels sont leurs droits sur lesdites études.

Le greffe du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale tient un registre des études commanditées par les autorités administratives régionales, qu'il met à la disposition du public.

Le registre des études commanditées par les autorités administratives régionales est tenu par ordre chronologique de rédaction et par ordre thématique, et mentionne l'autorité qui détient l'étude ainsi que les droits dont elle dispose sur celle-ci.

CHAPITRE III: Publicité passive.*Article 6*

Le droit de consulter chaque document administratif et de s'en faire remettre copie consiste en ce que chacun peut, en observant les conditions fixées par la présente ordonnance, prendre connaissance sur place de tout document administratif, obtenir des explications à son sujet et en recevoir communication sous forme de copie, sans qu'il soit nécessaire de faire valoir un intérêt, sauf en ce qui concerne les documents personnels.

Article 7

§ 1er.- En vue de l'exercice du droit visé à l'article 6 de la présente ordonnance, le citoyen adresse une demande écrite à l'autorité administrative régionale compétente, en indiquant le document concerné, à tout le moins, la matière concernée.

§ 2.- Lorsqu'elle décide de donner une suite favorable à une demande portant sur un document personnel, l'autorité administrative régionale en informe sans délai le ou les tiers concernés, en indiquant le nom et l'adresse du demandeur et en joignant une copie de sa décision.

§ 3.- Sauf dans le cas visé à l'article 10 § 2 de la présente ordonnance, l'autorité administrative régionale informe le demandeur, dans un délai de 30 jours à dater de la réception de la demande :

1 du lieu, jours et heures où le demandeur peut prendre connaissance du document administratif concerné, et obtenir des explications à son sujet, et des modalités par

verzoeker mededeling in afschrift kan krijgen van het document in kwestie, of

2° van het feit dat het haar voorlopig materieel onmogelijk is het bestuursdocument in kwestie ter beschikking te stellen van de verzoeker of hem daarvan een afschrift te bezorgen, of

3° van het feit dat bijkomende inlichtingen vereist zijn om uit te maken over welk bestuursdocument of welke bestuursdocumenten het gaat, of

4° van de naam en het adres van de bevoegde administratieve overheid, of

5° van de afwijzing van de aanvraag.

Wanneer de aanvraag betrekking heeft op een persoonlijk document, kunnen de beslissingen bedoeld in de punten 1 en 2 van het eerste lid van deze paragraaf slechts indien de betrokken derde bij de afgevaardigden van de Raad geen beroep heeft ingesteld binnen de termijn bepaald in artikel 10§2.

§ 4.- De administratieve overheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest waaraan de in § 1 bedoelde aanvraag wordt voorgelegd stelt, met het oog op de raadpleging van het document in kwestie, ten minste drie periodes van drie uur per week voor waarvan een wordt vastgesteld na 15 uur.

Een afschrift van het bestuursdocument in kwestie wordt naar gelang van de keuze van de verzoeker ofwel ter plaatse bezorgd ofwel per post verzonden, eventueel tegen betaling van een vergoeding waarvan het bedrag niet hoger mag liggen dan de kostprijs van het afschrift, vermeerderd met, in voorkomend geval, de kosten van verzending per post.

Indien de gewestelijke administratieve overheid voorlopig materieel onmogelijk kan ingaan op het verzoek, bericht zij vanaf welke dag de raadpleging of de mededeling in afschrift van het bestuursdocument in kwestie mogelijk zullen zijn, en geeft zij de inlichtingen bedoeld in § 3, 1°, met dien verstande dat deze datum niet na een termijn van dertig dagen na de dag van de in § 3 bedoelde kennisgeving mag worden vastgesteld.

§ 5. Bij gebreke van een antwoord binnen de termijn bedoeld in § 3, wordt de gewestelijke administratieve overheid waaraan de vraag om openbaarheid is voorgelegd geacht deze af te wijzen.

Artikel 8

De gewestelijke of enige andere administratieve overheid wijst de vraag om inzage te nemen of om

lesquelles le demandeur peut obtenir communication d'une copie du document concerné, ou

2 de l'impossibilité matérielle provisoire dans laquelle elle se trouve de mettre le document administratif concerné à disposition du demandeur ou de lui en communiquer une copie, ou

3 de la nécessité d'obtenir des renseignements complémentaires en vue d'identifier le ou les documents concernés, ou

4 de la dénomination et l'adresse de l'autorité administrative compétente, ou

5 de sa décision de rejeter la demande.

Lorsque la demande porte sur un document personnel, les décisions prévues aux points 1 et 2 du premier alinéa du présent paragraphe ne peuvent être notifiées au demandeur que si le tiers concerné n'a pas exercé auprès des délégués du Conseil de recours dans le délai prévu à l'article 10§2.

§ 4.- L'autorité administrative de la Région de Bruxelles-Capitale saisie de la demande visée au paragraphe 1er du présent article propose, en vue de la consultation sur place du document concerné, au moins trois périodes de trois heures par semaine dont une est fixé après 15 heure.

La communication d'une copie du document administratif concerné se fait, au choix du demandeur, soit par la mise à disposition sur place, soit par l'envoi par voie postale, et peut être subordonnée au paiement d'une rétribution, dont le montant ne peut excéder le prix coûtant de la copie, augmenté, le cas échéant, du coût de l'envoi postal.

En cas d'impossibilité matérielle provisoire de réserver une suite favorable à la demande, l'autorité administrative régionale indique le jour à dater duquel la consultation ou la communication sous forme de copie du document administratif concerné sera possible, ainsi que les informations visées au paragraphe 3, 1° du présent article, sans que cette date ne puisse être fixée au delà d'un délai de trente jours prenant cours le jour de la notification visée au paragraphe 3 du présent article.

§ 5. En l'absence de réponse dans le délai visé au paragraphe trois du présent article, l'autorité administrative régionale saisie de la demande de publicité est présumée la rejeter.

Article 8

L'autorité administrative régionale ou autre rejette la demande de consultation ou de communication sous

mededeling in afschrift af als de openbaarheid van het document in kwestie afbreuk doet aan een verplichting tot geheimhouding gesteld door de ordonnantie.

Elke gewestelijke administratieve overheid zorgt overeenkomstig deze ordonnantie voor de openbaarheid van het gedeelte van het bestuursdocument dat niet bedoeld is in § 1.

Artikel 9

§ 1.- Wanneer een persoon aantoont dat een bestuursdocument van een gewestelijke administratieve overheid onjuiste of onvolledige gegevens bevat die hem betreffen, is deze overheid ertoe gehouden de nodige verbeteringen aan te brengen zonder dat het de betrokkene iets kost. De verbetering geschiedt op schriftelijke aanvraag van de betrokkene, onverminderd de toepassing van een bestaande bijzondere procedure.

§ 2.- De gewestelijke administratieve overheid geeft de verzoeker binnen 30 dagen na de ontvangst van de aanvraag kennis :

1° van de verbetering of de aanvulling die zij heeft aangebracht in het bestuursdocument in kwestie met bijvoeging van een afschrift van het verbeterde of aangevulde document;

2° van het feit dat nadere uitleg moet worden verstrekt over het bestuursdocument in kwestie en over de verbeteringen en aanvullingen die erin moeten worden aangebracht;

3° van het feit dat het voorlopig materieel onmogelijk is om in het bestuursdocument in kwestie de gevraagde verbeteringen of wijzigingen aan te brengen;

4° van de benaming en het adres van de bevoegde administratieve overheid, of

5° van de afwijzing van het verzoek.

§ 3.- In geval het voorlopig materieel onmogelijk is om in te gaan op het verzoek, bericht de gewestelijke administratieve overheid vanaf welke datum de verbetering of de aanvulling kan worden aangebracht, met dien verstande dat deze datum niet buiten een termijn van dertig dagen na de in § 2 bedoelde kennisgeving mag worden vastgesteld.

forma de copie si la publicité du document concerné porte atteinte à une obligation de secret imposé par l'ordonnance.

Toute autorité administrative régionale assure, conformément à la présente ordonnance, la publicité de la partie du document administratif qui n'est pas visée par le paragraphe premier du présent article.

Article 9

§ 1er.- Lorsqu'une personne démontre qu'un document administratif d'une autorité administrative régionale comporte des informations inexacts ou incomplètes la concernant, cette autorité est tenue d'apporter les corrections requises sans frais pour l'intéressé. La rectification s'opère à la demande écrite de l'intéressé, sans préjudice de l'application d'une procédure existante particulière.

§ 2.- Dans un délai de 30 jours à dater de la réception de la demande, l'autorité administrative régionale informe le demandeur:

1° de la rectification ou du complément qu'elle a apporté au document administratif concerné, en joignant une copie de celui-ci, dans sa version corrigée ou complétée;

2° de la nécessité d'obtenir des précisions quant au document administratif concerné ou aux corrections ou compléments à y apporter;

3° de l'impossibilité matérielle provisoire dans laquelle elle se trouve d'apporter au document administratif concerné les corrections ou compléments demandés;

4° de la dénomination et l'adresse de l'autorité administrative compétente, ou

5° de sa décision de rejeter la demande.

§ 3.- En cas d'impossibilité matérielle provisoire de réserver une suite à la demande, l'autorité administrative régionale indique la date à partir de laquelle la rectification ou le complément pourra être apporté, sans que cette date ne puisse être fixée au delà d'un délai de trente jour prenant cours le jour de la notification visée au paragraphe 2 du présent article.

Artikel 10

§ 1.- Wanneer de gewestelijke administratieve overheid de vraag om inzage, mededeling of verbetering van een bestuursdocument afwijst, kan de verzoeker binnen een termijn van dertig dagen na de ontvangst van de afwijzende beslissing of bij gebreke daarvan na het verstrijken van de termijn bedoeld in artikel 7, § 3, van deze ordonnantie, beroep instellen bij de afgevaardigden van de Raad.

In voorkomend geval wordt bij het beroep een afschrift van de afwijzende beslissing gevoegd.

Binnen de termijn bedoeld in het eerste lid, brengt verzoeker zijn beroep ter kennis van de gewestelijke administratieve overheid die zijn aanvraag heeft afgewezen.

Wanneer de aanvraag betrekking heeft op een persoonlijk bestuursdocument, geeft de gewestelijke administratieve overheid de betrokken derde onverwijld kennis van het feit dat er een beroep is ingesteld tegen haar afwijzende beslissing.

§ 2.- De betrokken derde kan binnen een termijn van vijftien dagen na de kennisgeving bedoeld in artikel 7, § 2, van deze ordonnantie bij de afgevaardigden van de Raad beroep instellen tegen de gunstige beslissing.

De betrokken derde geeft binnen de in het eerste lid bedoelde termijn aan de verzoeker en aan de gewestelijke administratieve overheid kennis van zijn beroep.

De gewestelijke administratieve overheid waaraan het in deze paragraaf bedoelde beroep ter kennis is gebracht, kan haar gunstige beslissing niet uitvoeren.

§ 3.- Zodra de gewestelijke administratieve overheid kennis heeft gekregen van het beroep bedoeld in § 1 of 2, zendt zij het bestuursdocument in kwestie samen met alle uitleg of alle documenten die nodig of nuttig zijn voor het onderzoek van de aanvraag over aan de afgevaardigden van de Raad.

De gewestelijke administratieve overheid bezorgt de afgevaardigden van de Raad op hun verzoek alle uitleg of bijkomende documenten.

Artikel 11

Na de verzoeker, de gewestelijke administratieve overheid en de betrokken derde, wanneer de aanvraag betrekking heeft op een persoonlijk bestuursdocument, te hebben gehoord, voor zover een van hen erom vraagt, beslissen de afgevaardigden van de Raad binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van het beroep of het bestuursdocument in kwestie mag worden ingezien door de

Article 10

§ 1er.- Lorsque l'autorité administrative régionale rejette la demande de consultation, de communication ou de correction d'un document administratif, le demandeur peut, dans un délai de trente jours à dater de la réception de la décision de rejet, ou, à défaut, à dater de l'expiration du délai visé à l'article 7, § 3 de la présente ordonnance, introduire un recours contre la décision de refus auprès des délégués du Conseil.

Le cas échéant, une copie de la décision de rejet est jointe au recours.

Dans le délai visé à l'alinéa premier du présent paragraphe, le demandeur notifie son recours à l'autorité administrative régionale qui a rejeté sa demande.

Lorsque la demande porte sur un document administratif personnel, l'autorité administrative régionale qui a rejeté la demande informe sans délai le tiers concerné de l'exercice d'une recours contre sa décision de refus.

§ 2.- Dans un délai de quinze jours à dater de la notification visée à l'article 7, § 2 de la présente ordonnance, le tiers concerné peut introduire un recours contre la décision favorable auprès des délégués du Conseil.

Dans le délai visé à l'alinéa premier du présent paragraphe, le tiers requérant notifie son recours à l'autorité administrative régionale ainsi qu'au demandeur, laquelle ne peut plus, à dater de cette notification, exécuter sa décision.

L'autorité administrative régionale à qui le recours visé par le présent paragraphe a été notifié, ne peut exécuter sa décision favorable.

§ 3.- Dès que le recours lui est notifié, l'autorité administrative régionale transmet aux délégués du Conseil le document administratif concerné ainsi que toutes explications ou tous documents nécessaires ou utiles à l'examen de la demande.

L'autorité administrative régionale communique aux délégués du Conseil, à leur demande, toutes explications ou documents complémentaires.

Article 11

Après avoir entendu le demandeur, l'autorité administrative régionale, et, lorsque la demande porte sur un document administratif personnel, le tiers concerné, pour autant que l'un d'eux au moins en fasse la demande, les délégués du Conseil décident, dans un délai de deux mois à dater de la notification du recours, si le document administratif concerné peut être consulté par le demandeur ou lui être

verzoeker of hem in afschrift mag worden medegedeeld, dan wel of de gevraagde verbetering in het document moet worden aangebracht.

De beslissing van de afgevaardigden van de Raad wordt tegelijk aan de verzoeker, de gewestelijke administratieve overheid en, wanneer het verzoek betrekking heeft op een persoonlijk bestuursdocument, aan de betrokken derde ter kennis gebracht.

De gunstige beslissing van de afgevaardigden van de Raad bevat de inlichtingen bedoeld in artikel 7, § 3, 1°, en is onderworpen aan de bepalingen van artikel 7, § 4. Tussen de kennisgeving van de beslissing en de uitvoering ervan moet evenwel een termijn van 15 dagen in acht worden genomen.

Bij gebreke van een beslissing binnen de in het eerste lid bedoelde termijn, worden de afgevaardigden van de Raad geacht de aanvraag af te wijzen.

Artikel 12

Wanneer tegen de beslissing van de afgevaardigden van de Raad beroep wordt ingesteld bij een gerecht, mag de verzoeker geen toegang hebben tot het bestuursdocument in kwestie.

Artikel 13

De afgevaardigden van de Raad maken een jaarverslag op dat zij aan de Brusselse Hoofdstedelijke Raad zenden.

Het jaarverslag omvat :

- 1° de lijst van de beslissingen die met toepassing van deze ordonnantie zijn genomen in de loop van het afgelopen jaar, met vermelding van de inhoud ervan en van de betrokken administratieve overheid;
- 2° commentaar over de toepassing van deze ordonnantie door de gewestelijke administratieve overheden;
- 3° elk voorstel in verband met de verbetering van de regeling inzake openbaarheid zoals geregeld door deze ordonnantie.

Artikel 14

De met toepassing van deze ordonnantie verkregen bestuursdocumenten mogen niet worden verspreid of bekend gemaakt voor handelsdoeleinden.

communiqué sous forme de copie, ou si la correction demandée doit être apportée au document.

La décision des délégués est notifiée simultanément au demandeur, à l'autorité administrative régionale et, si la demande porte sur un document administratif personnel, au tiers concerné.

La décision favorable des délégués du Conseil mentionne les informations visées à l'article 7, paragraphe 3, 1°, et est subordonné au respect des dispositions de l'article 7, paragraphe 4. Toutefois, un délai de 15 jours doit être respecté entre la notification de la décision et son exécution.

A défaut de décision dans le délai visé à l'alinéa premier du présent article, les délégués du Conseil sont présumés rejeter la demande.

Article 12

Lorsqu'une juridiction est saisie d'un recours contre la décision des délégués du Conseil, le demandeur ne peut avoir accès au document administratif concerné.

Article 13

Les délégués du Conseil établissent un rapport annuel qu'ils adressent au Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale.

Le rapport annuel comprend:

- 1 la liste des décisions rendues en application de la présente ordonnance au cours de l'année écoulée, avec indication de leur contenu et de l'autorité administrative régionale concernée;
- 2 un commentaire à propos de l'application de la présente ordonnance par les autorités administratives régionales;
- 3 toute proposition relative à l'amélioration du système de publicité organisé par la présente ordonnance.

Article 14

Les documents administratifs obtenus en application de la présente ordonnance ne peuvent être diffusés ni publiés à des fins commerciales.

Artikel 15

De gewestelijke administratieve overheden zijn verplicht om de bestuursdocumenten waarover zij beschikken in goede staat, goed geklasseerd en toegankelijk te bewaren overeenkomstig de voorwaarden gesteld door de Regering.

De gewestelijke administratieve overheden houden een document met uitleg over de wijze van klasseren van de bestuursdocumenten ter beschikking van elke persoon die erom vraagt.

De verplichting om de bestuursdocumenten te bewaren mag geen afbreuk doen aan de openbaarheid die eraan moet worden gegeven overeenkomstig deze ordonnantie.

HOOFDSTUK IV : Slotbepaling.*Artikel 16*

Deze ordonnantie treedt in werking de dag waarop zij wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

9 november 1994

Article 15

Les autorités administratives régionales sont tenues de conserver en bon état, bien classés et accessibles, les documents administratifs dont elles disposent, conformément aux conditions arrêtées par le Gouvernement.

Les autorités administratives régionales tiennent à disposition de toute personne qui en fait la demande un document expliquant le mode de classement des documents administratifs.

L'obligation de conserver les documents administratifs ne peut porter atteinte à la publicité qui doit leur être réservée conformément à la présente ordonnance.

CHAPITRE IV: Dispositions finales.*Article 16*

La présente ordonnance entre en vigueur le jour de sa publication au Moniteur belge.

Le 9 novembre 1994

Marie NAGY, (F)
André DROUART. (F)